

Табела 2. Спецификација предмета

Редни број	Шифра	Назив	Сем.	Активна настава				Ост.	ЕСПБ	Обавезни / Изборни О/И	Тип предмета
				П	В	ДОН	СИР				
Први семестар											
1.	УПЗ	Управљање производним процесима у зоотехници	I	4	1		1		7	обавезни	АО
2.	ИБ1	Изборни блок 1 (бира се 2 предмета од 12)	I	8	2		2		14	изборни	ТМ
	ФИП	Физиологија исхране преживара	I	4	1		1		7	изборни	ТМ
	ФИН	Физиологија исхране непреживара	I	4	1		1		7	изборни	ТМ
	ТПХ	Технологија индустријске производње хране за животиње	I	4	1		1		7	изборни	ТМ
	ТКХ	Технологија конзервисања хране за животиње	I	4	1		1		7	изборни	ТМ
	ТИСР	Технологија хране и исхрана риба	I	4	1		1		7	изборни	ТМ
	ЗЗД	Здравствена заштита дивљачи	I	4	1		1		7	изборни	ТМ
	БРГ	Биотехнологија у репродукцији говеда	I	4	1		1		7	изборни	ТМ
	БРОК	Биотехнологија у репродукцији оваца и коза	I	4	1		1		7	изборни	ТМ
	БРС	Биотехнологија у репродукцији свиња	I	4	1		1		7	изборни	ТМ
	БРК	Биотехнологија у репродукцији коња	I	4	1		1		7	изборни	ТМ
	БРЖ	Биотехнологија у репродукцији живине	I	4	1		1		7	изборни	ТМ
	РЕР	Репродукција риба	I	4	1		1		7	изборни	ТМ
3.	СПРП	Стручна пракса	I					6	3	обавезни	СА
4.	СР 1	Специјалистички рад ИР	I				6		6	изборни	СА
5.	ИБ2	Изборни блок 2 (бира се 1 предмет од 10)	II	4	1		1		8	изборни	НС
	СОГ	Селекција и оплемењивање говеда	II	4	1		1		8	изборни	НС
	СООК	Селекција и оплемењивање оваца и коза	II	4	1		1		8	изборни	НС
	СОС	Селекција и оплемењивање свиња	II	4	1		1		8	изборни	НС
	СОЖ	Селекција и оплемењивање живине	II	4	1		1		8	изборни	НС
	СОК	Селекција и оплемењивање коња	II	4	1		1		8	изборни	НС
	СДИ	Селекција дивљачи у интензивним условима газдовања	II	4	1		1		8	изборни	НС
	МРИ	Модел и решења у исхрани животиња	II	4	1		1		8	изборни	НС
	ПСИ	Пашњачки системи исхране животиња	II	4	1		1		8	изборни	НС
	ТПП	Техничко технолошка решења при пројектовању пчелињака	II	4	1		1		8	изборни	НС

	ГАБ	Гајење бескичмењака	II	4	1		1		8	изборни	НС
6.	ИБЗ	Изборни блок 3 (бира се 2 предмета од 20)	II	8	4		2		16	изборни	СА
	ИСГ	Исхрана говеда	II	4	2		1		8	изборни	СА
	ИСОК	Исхрана оваца и коза	II	4	2		1		8	изборни	СА
	ИСС	Исхрана свиња	II	4	2		1		8	изборни	СА
	ИСЖ	Исхрана живине	II	4	2		1		8	изборни	СА
	ИСК	Исхрана коња	II	4	2		1		8	изборни	СА
	ИСД	Исхрана дивљачи у интензивним условима газдовања	II	4	2		1		8	изборни	СА
	ПРП	Прихрана пчела	II	4	2		1		8	изборни	СА
	ОДГ	Одгајивање говеда	II	4	2		1		8	изборни	СА
	ООК	Одгајивање оваца и коза	II	4	2		1		8	изборни	СА
	ОДС	Одгајивање свиња	II	4	2		1		8	изборни	СА
	ОДЖ	Одгајивање живине	II	4	2		1		8	изборни	СА
	ОДК	Одгајивање коња	II	4	2		1		8	изборни	СА
	ГЗД	Гајење и заштита дивљачи	II	4	2		1		8	изборни	СА
	ГАР	Гајење риба	II	4	2		1		8	изборни	СА
	ЗЗГ	Здравствена заштита говеда	II	4	2		1		8	изборни	СА
	ЗЗОК	Здравствена заштита оваца и коза	II	4	2		1		8	изборни	СА
	ЗЗС	Здравствена заштита свиња	II	4	2		1		8	изборни	СА
	ЗЗЖ	Здравствена заштита живине	II	4	2		1		8	изборни	СА
	ЗЗР	Здравствена заштита риба	II	4	2		1		8	изборни	СА
	ЗЗК	Здравствена заштита коња	II	4	2		1		8	изборни	СА
7.	СР 2	Специјалистички рад израда и одбрана	II	0	0			6	6	обавезни	НС
Укупно часова (предавања+вежбе, ДОН, СИР, остали часови) и ЕСПБ на години				24	8		12	12	60		
Укупно часова активне наставе на години				44							
Укупно часова активне наставе, остали часови и бодова за све године студија				44			12	60			

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: <u>Управљање производним процесима у зоотехници</u>			
Наставник: Перишић Н. Предраг, Ђермановић А. Владан			
Статус предмета: Обавезни, академско-општеобразовни			
Број ЕСПБ: 7			
Услов: -			
Циљ предмета: Стицање знања из области планирања и анализе производње у сточарству, управљања производним процесима и могућностима примене нових технологија и биотехничких метода у зоотехници. Стицање специфичних стручних способности, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад из области зоотехнике.			
Исход предмета: Предмет треба да омогући студенту стицање: а) <u>знања/разумевања:</u> Процесне организације и функционалне структуре пољопривредних субјеката. Фазе производног процеса у сточарству и њихова организација. Планирање производње у сточарству (дугорочни, средњорочни и годишњи планови производње). Анализа производње. Стратегија производње и предвиђања. Инвестиције у сточарству. Примена нових технологија и биотехничких метода у зоотехници. б) <u>вештина:</u> стицање специфичних стручних способности неопходних за управљање производним процесима у сточарству, планирање и анализа производње, проналажење и примена иновационих поступака у производњи, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад у области зоотехнике.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Процесна организација и функционална структура пољопривредних предузећа из области сточарства. Управљање пољопривредним предузећем. Планирање и анализа производње у сточарству (дугорочни, средњорочни и годишњи планови и анализе производње). Стратегија производње по појединим гранама сточарства. Инвестиције у сточарству. Примена нових технологија и биотехничких метода у зоотехници. <i>Практична настава:</i> Производни планови и анализе производње у области зоотехнике.			
Литература: Уџбеници појединих грана сточарства (технологије производње: говедарство, овчарство и козарство, свињарство, живинарство, коњарство, пчеларство, рибарство, ловна привреда). Водећи домаћи и инострани часописи из области технологије и економике сточарске производње.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 1	Студијски истраживачки рад: 1	
Методе извођења наставе: Теоријска и практична настава у комбинацији са интерактивном наставом примењиваће се у реализацији свих поглавља у различитим односима. Провере знања је путем одбране семинарског рада из области „Производни планови и анализе производње у области зоотехнике“ и завршног усменог испита у односу 30:70.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
семинарски рад	30	усмени испит	70

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Физиологија исхране преживара			
Наставник: Давидовић М. Весна			
Статус предмета: Изборни, теоријско-методолошки			
Број ЕСПБ: 7			
Услов: Положен обавезни предмет			
Циљ предмета Предмет треба да омогући студенту стицање знања и разумевање функционалне организације појединих органских система код преживара, са посебним освртом на дигестивни тракт и неурохуморалне регулаторне механизме и вештину утврђивања зависности исхране и физиолошког стања организма, даљег истраживања, успешног решавања проблема, праћења новина и преношења својих знања стручној и широј јавности.			
Исход предмета На крају модула студент треба да покаже познавање (разумевање) из области: повезаности функционисања органских система, посебно дигестивног тракта и активност неуро-ендокрино-имунског система; значаја витамина и минерала у исхрани и њихове улоге у одржању здравља, продуктивних и репродуктивних карактеристика преживара. На крају модула студент треба да буде оспособљен за: сагледавање и утврђивање функционалне организације дигестивног тракта, синтезе појединих материја, разлагања и ресорпције хранљивих материја; утврђивање зависности исхране и физиолошког стања организма; процену и повећање одбрамбених способности организма у условима интензивне сточарске производње; самостално извођење експеримената на огледним животињама, примену знања из области физиологије исхране преживара у практичне сврхе и у свим области исхране при изради специјалистичког рада.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. Одржавање хомеостатских механизма у циљу очувања здравља животиња; 2. Главне карактеристике и специфичности варења преживара (микрофлора и микрофауна у преджелуцима); Секреторна улога органа за варење; Механизми одбране од страних материја; Ресорпција хранљивих материја у различитим деловима дигестивног тракта и екскреција непотребних и несварених састојака хране; 3. Савремени аспекти познавања функционисања механизма неурохуморалне регулације; Дифузни Неуро-Ендокрини Систем (ДНЕС); 4. Најновија сазнања у вези деловања минералних материја и витамина. <i>Практична настава:</i> Предвиђене су вежбе у лабораторији из појединих поглавља предавања.			
Литература 1. Стојић, В. 2011. Ветеринарска физиологија. Научна КМД, Београд. 2. Давидовић, В., Јоксимовић Тодоровић, М. 2018. Практикум из физиологије домаћих и гајених животиња. Пољопривредни факултет Земун. 3. Јоксимовић Тодоровић, М. 2006. Микроелементи у исхрани преживара. Поглавље у монографији "Аутохтони бели сиреви у саламури", Пољопривредни факултет, Београд-Земун. 4. Sjaastad, Hove, Sand 2003. Physiology of domestic animals. Oslo. 5. <i>Чачануц: Advances in Enzyme Regulation, Journal of Animal Science, Domestic Animal Endocrinology, Biotechnology in Animal Husbandry, Савремена пољопривреда, Архив за пољопривредне науке.</i>			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 1	Студијски истраживачки рад: 1	
Методe извођења наставе Класична предавања, лабораторијске вежбе и методе интерактивне наставе (индивидуалне, групне односно тимске колаборативне и кооперативне методе активног учења).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
практична настава	5	усмени испит	50
колоквијум-и	10		
тест-ови	20		
семинар-и	15		

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Физиологија исхране непрживара			
Наставник: Давидовић М. Весна			
Статус предмета: Изборни, теоријско-методолошки			
Број ЕСПБ: 7			
Услов: Положен обавезни предмет			
Циљ предмета Предмет треба да омогући студенту стицање знања и разумевање физиологије исхране непрживара и неурохуморалне регулаторне механизме варења хране и вештину утврђивања зависности исхране и физиолошког стања организма, даљег истраживања, успешног решавања проблема, праћења новина и преношења својих знања стручној и широј јавности.			
Исход предмета На крају модула студент треба да покаже познавање (разумевање) из области: функционисања дигестивног тракта и активности неуро-ендокрино-имунског система; значаја витамина и минерала у исхрани и могућност њихове примене у циљу одбране организма од штетних ендогених и егзогених фактора. На крају модула студент треба да буде оспособљен за: сагледавање и утврђивање функционалне организације дигестивног тракта, варења и ресорпције хранљивих материја; процену утицаја исхране на стање организма; самостално извођење експеримената на огледним животињама, примену знања из области физиологије исхране непрживара у практичне сврхе и у свим областима исхране при изради специјалистичког рада.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. Одржавање хомеостазе у циљу очувања здравља животиња; 2. Главне карактеристике и специфичности варења код непрживара; Секреторна улога органа за варење; Механизми одбране од страних материја; Ресорпција хранљивих материја у различитим деловима дигестивног тракта и екскреција непотребних и несварених састојака хране; 3. Савремени аспекти познавања функционисања механизма неурохуморалне регулације; Дифузни Неуро-Ендокрини Систем (ДНЕС); 4. Најновија сазнања у вези деловања минералних материја и витамина. <i>Практична настава:</i> Предвиђене су вежбе у лабораторији из појединих поглавља предавања.			
Литература 1. Стојић, В. 2011. Ветеринарска физиологија. Научна КМД, Београд. 2. Давидовић, В., Јоксимовић Тодоровић, М. 2018. Практикум из физиологије домаћих и гајених животиња. Пољопривредни факултет Земун. 3. Јокић, Ж., Ковчин, С., Јоксимовић Тодоровић, М. 2004. Исхрана живине. Пољопривредни факултет, Београд-Нови Сад. 4. <i>Часописи: Advances in Enzyme Regulation, Journal Animal Science, Domestic Animal Endocrinology, Biotechnology in Animal Husbandry, Савремена пољопривреда, Архив за пољопривредне науке.</i>			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 1	Студијски истраживачки рад: 1	
Методe извођења наставе Класична предавања, лабораторијске вежбе и методе интерактивне наставе (индивидуалне, групне односно тимске колаборативне и кооперативне методе активног учења).			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
практична настава	5	усмени испит	50
колоквијум-и	10		
тест-ови	20		
семинар-и	15		

Студијски програм : Зоотехника			
Назив предмета: Технологија индустријске производње хране за животиње			
Наставник: Ђорђевић Ж. Ненад			
Статус предмета: Изборни, теоријско-методолошки			
Број ЕСПБ: 7			
Услов: Положен обавезни предмет			
Циљ предмета			
Предмет треба да омогући студенту стицање знања : у области индустријске производње, обраде, мешања хранива и додатака и обликовања смеша концентрата за животиње, и вештине : избора и оптималног комбиновања хранива у складу са њиховом хранљивом вредношћу и потребама животиња, а према савременим захтевима и принципима у Европи и свету.			
Исход предмета			
Од студента се очекује да покаже познавање : савремених проблема и захтева у индустријској производњи и коришћењу концентрованих хранива и смеша концентрата за животиње; савремених поступака обраде у циљу повећања хранљиве вредности и елиминисања штетних састојака; врсте и улоге савремених адитива; фаза и поступака у индустријској производњи хране за животиње; и буде оспособљен за : примену нутритивних и законских ограничења при комбиновању и допуни хранљиве вредности хранива; рад у фабрикама хране за животиње; даља истраживања, успешно решавање проблема, праћење новина и преношење знања стручној и широј јавности.			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i>			
Врсте и нутритивна вредност концентрованих хранива за животиње у светлу најновијих захтева; врсте и улоге адитива; врсте смеша; поступци механичке, термичке и хидротермичке обраде хранива; савремена аналитичка средства за брзу детекцију хранљиве вредности; пријем, пречишћавање и складиштење сировина; софтверско састављање смеша и одмеравање; савремени поступци хомогенизације смеша; савремени поступци обликовања смеша; додавање масти; контрола квалитета хранива и смеша и законска регулатива; НАССР систем и безбедност хране за животиње.			
<i>Практична настава</i>			
Узорковање брашнасте и пелетиране хране; одређивање амонијачног азота, сумпор-водоника и натријум-хлорида; одређивање степена киселости, количине слободних масних киселина и једног броја; одређивање степена уситњености, насипне масе, проточности и угла насипања брашнатих хранива; одређивање хомогености смеша; одређивање тврдоће и степена абразије пелета.			
Литература			
Esminger, M.E., Oldfield, J.E., Heinemann, W.W. (2002). Feeds and Nutrition. Vero Media Inc; Perry, T.W., Cullison, A.E., Lowrey, R.S. (2003). Feeds & Feeding (Sixth Edition). Prentice Hall; Ђорђевић, N., Динић, B. (2007). Hrana za životinje. Cenzone Tech-Europe, Arandelovac. Kelems, R.O., Church, D.C. (2010). Livestock, Feeds and Feeding (Sixth Edition). Prentice Hall; Ђорђевић, N., Динић, B. (2011). Proizvodnja smeša koncentrata za životinje. Institut za krmno bilje Kruševac. Animal Feed Science and Technology и други светски и домаћи часописи о храни и исхрани животиња. Материјал у штампаном или електронском облику који ће бити дељен на часу.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 1	Студијски истраживачки рад: 1	
Методe извођења наставе			
Консултације и настава у комбинацији са практичним и семинарским радом.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	10	писмени испит	-
практична настава	10	усмени испит	50
тест-ови	-		
колоквијум-и	-		
семинар-и	30		

Студијски програм : Зоотехника			
Назив предмета: Технологија конзервисања хране за животиње			
Наставник: Ђорђевић Ж. Ненад			
Статус предмета: Изборни, теоријско-методолошки			
Број ЕСПБ: 7			
Услов: Положен обавезни предмет			
Циљ предмета			
Предмет треба да омогући студенту стицање знања : у области конзервисања различитих хранива биљног или животињског порекла сушењем и ацидификацијом, уз примену савремених поступака и метода, у циљу обезбеђења максималног квалитета, хранљиве и употребне вредности; и вештина : у избору и коришћењу добијених хранива у исхрани различитих врста и категорија животиња, са циљем максималних производних и репродуктивних резултата, дуговечности и доброг здравственог стања.			
Исход предмета			
Од студента се очекује да покаже познавање : савремених и економичних поступака у области конзервисања хранива; хранљиве и употребне вредности добијених хранива; могућности коришћења истих у исхрани различитих врста и категорија животиња; утицај конзервисане хране на количину и квалитет производа, плодност и здравље; и буде оспособљен за : избор сировине; избор методе конзервисања, коришћење адитива, балансирање оброка на бази конзервисане хране, даља истраживања, успешно решавање проблема, праћење новина и преношење знања стручној и широј јавности.			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава</i>			
Савремене методе за одређивање оптималне фазе развића биљака које се конзервишу; кондиционирање покошене масе, балирање и пластифицирање, брикетање, сушење вентилаторима; дехидрирање волуминозне хране; управљање факторима који утичу на квалитет силаже; употреба савремених адитива при силирању; карактеристике силирања различитих хранива; контрола губитака при спремању сена и силаже; физичка ефективност силираних хранива и комплетних оброка; утицај исхране сеном и силажом на продуктивност, здравље и репродукцију; дехидрирање хранива анималног порекла; законска регулатива.			
<i>Практична настава</i>			
Процена оптималне фазе развића биљака које се конзервишу; узорковање сена и силаже за хемијску анализу; одређивање пуферног капацитета у силажи; утврђивање аеробне стабилности силаже; методе за оцену квалитета сена и силаже; одређивање степена уситњености сена и силаже; балансирање оброка на бази различитих врста сена и силаже; квалитативне и квантитативне методе за оцену квалитета конзервисане хране анималног порекла.			
Литература			
McDonald, P., Henderson, A.R., Heron, S.J.E. (1991). The biochemistry of silage (second edition). Chalcombe Publications.			
Ђорђевић, N., Динић, B. (2003). Siliranje leguminoza. Institut za istraživanja u poljoprivredi SRBIJA, Beograd.			
Antov, G., Čobić, T., Antov, A. (2004). Siliranje i silaže. Univerzitet u Novom Sadu, Poljoprivredni fakultet;			
Kelems, R.O., Church, D.C. (2010). Livestock, Feeds and Feeding (Sixth Edition). Prentice Hall;			
McDonald, P., Greenhalgh, J.F.G., Morgan, C.A., Edwards, R., Sinclair, L., Wilkinson, R. (2011). Animal Nutrition (seventh edition). Prentice Hall;			
Animal Feed Science and Technology и други светски и домаћи часописи о храни и исхрани животиња. Материјал у штампаном или електронском облику који ће бити дељен на часу.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 1	Студијски истраживачки рад: 1	
Методe извођења наставе			
Консултације и настава у комбинацији са практичним и семинарским радом			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	10	писмени испит	-
практична настава	10	усмени испит	50
тест-ови	-		
колоквијум-и	-		
семинар-и	30		

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Технологија хране и исхрана риба			
Наставник: Марковић З. Зоран, Станковић Б. Марко			
Статус предмета: Изборни, теоријско-методолошки			
Број ЕСПБ: 7			
Услов: Нема услова			
Циљ предмета СТИЦАЊЕ ЗНАЊА О ДИГЕСТИВНОМ ТРАКТУ КОД РИБА, ПОТРЕБА РИБА У ИСХРАНИ, ВАРЕЊУ И ИСКОРИШЋАВАЊУ ХРАНЕ КОД РИБА, ПРИРОДНОЈ ХРАНИ РИБА, НАЧИНУ ПРОИЗВОДЊЕ (ПЕЛЕТИРАНЕ, ЕКСТРУДИРАНЕ) ДОДАТНЕ ХРАНЕ ЗА РИБЕ, КВАЛИТЕТУ ХРАНЕ ЗА РИБЕ, ОДРЕЂИВАЊЕ ОБРОКА И НАЧИНУ ПРИХРАЊИВАЊА РИБА.			
Исход предмета Студент треба да: - Зна да обави дисекцију гајених врста риба, - Познаје потребе слатководних врста риба у исхрани, као и физиологију варења код риба, - Уме да препозна природну храну за гајене врсте риба, као и да процени квантитативно и квалитативно присуство природне хране у рибњаку, - Зна да направи програм додатног храњења (квалитативно и квантитативно) на рибњаку.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Дигестивни тракт код риба (морфологија, анатомија, физиологија). Варење и искоришћавање хране код риба. Природна храна риба. Потребе риба: у протеинима и аминокиселинама, мастима, угљеним хидратима, минералима и витаминима. Енергија у исхрани риба. Производња хране за рибе: млевење, мешање, пелетирање, омашћивање, екструдирање. Прихрањивање риба. Одређивање дневног оброка, начини прихрањивања. <i>Практична настава :</i> Дисекција система органа за варење риба. Хистологија органа за варење. Одређивање количине природне хране у објектима аквакултуре. Производња природне хране за рибе. Производња додатне хране за рибе. Начини прихрањивања. Технике за прихрањивање. Одређивање оброка за рибе.			
Литература - Богут, И. Сарадници (2016). Хранидба риба. Хрватска академија знаности и умјетности у БиХ, Мостар; Хрватска академија знаности и умјетности у БиХ, Мостар; Сенат Свеучилиштва у Мостару; Факултетско вијеће Агрономског и прехрамбено-технолошког факултета у МОстару, Агрономски факултет Свеучилиштва у Загребу. 560 п. - Марковић, З. (2010). Шаран, гајење у рибњацима и кавазним системима. Проф. др Зоран Марковић, 152 п. - Марковић, З. Митровић Тутунџић В. (2003). Гајење риба, Задужбина Андрејевић, 138 п - Parker R O, Parker PHD (2000): Aquaculture Science E2. Thomson Delmar Learning, 640p. - Треер Т, Сафнер Р., Аничич И., Ловринов М. (1995). Рибарство, Накладни завод, Глобус, Загреб, 463.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 1	Студијски истраживачки рад: 1	
Методe извођења наставе Теоретска и практична настава (у лабораторијама, у Центру за рибарство и примењену хидробиологију „Мали Дунав“ ОДПФ Радмиловац, у фирмама за производњу хране за рибе) у комбинацији са интерактивном наставом. Провера знања ће се реализовати кроз израду једног семинарског рада и усменим испитивањем.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	10	усмени испит	50
практична настава	10		
семинар-и	30		

Студијски програм: Зоотехника		
Назив предмета: Здравствена заштита дивљачи		
Наставници: Станковић М. Бранислав		
Статус предмета: Изборни, теоријско-методолошки		
Број ЕСПБ: 7		
Услов: -		
Циљ предмета: Предмет треба да омогући студенту стицање знања и разумевање основних принципа здравствене заштите дивљачи, фактора који утичу на појаву болести и болесних стања и њиховог утицаја на продуктивност и појаву болести код дивљачи, као и основних мера контроле болести дивљачи.		
Исход предмета: по завршетку курса овог предмета, студент треба да је способен да: 1. опише узроке инфективних, паразитских и органских болести и микотоксикоза дивљачи; 2. Дефинише и формулише принципе биосигурности у стаништима дивљачи: ловиштима, ревирима и фазанеријама; 3. разликује и анализира инфективне, паразитске и органске болести и микотоксикозе; 4. процени степен примене биосигурносних мера у стаништима дивљачи; 5. интегрише знања и вештина, развија критичко размишљање и примењује знања и вештине у вези здравствене заштите дивљачи; и 6. појединачно и у тиму решава сложене проблеме здравствене заштите дивљачи.		
Садржај предмета: Теоријска настава: 1. Узроци и методе утврђивања болести дивљачи (Спољашњи узроци болести, Унутрашњи узроци болести, Методе утврђивања болести дивљачи, Узимање и слање материјала на хемијско-токсиколошку анализу, Токсиколошка евиденција и база података, Узимање и слање животиња и делова животиња за патолошку, бактериолошку и паразитолошку анализу; Евиденција резултата и терапије и формирање базе података), 2.Најзначајније болести пернате дивљачи (Каламитети, озледе и штете код пернате дивљачи од предатора, Дефицитарне болести, Тровања, Вирусне болести (авијарна инфлуенца, куга, богиње, леукоза), Бактеријске болести (колера, салмонелоза, колибацилоза, туберкулоза), Паразитске болести (ектопаразити: пипе, гриње, крпељи, шугарци; ендопаразити: кокцидиоза, аскаридоза, хетеракидоза, капилариоза, тенијаза, хистомонијаза, сингамоза, токсоплазмоза), Микотичне болести (Аспергилоза), 3. Најзначајније органске и инфективне болести дивљих папкара (Каламитети, озледе и штете код дивљих папкара од предатора, Дефицитарне болести и потхрањеност, Тровања, Прионске болести, Вирусне болести (беснило, Ајескијева болест, слинавка и шап, папиломатоза, инфективно слепило дивокоза, класична куга свиња), Бактеријске болести (антракс, црвени ветар, пастерелоза, малигни едем, шуштавац, туберкулоза, паратуберкулоза, актиномикоза, некробацилоза, бруцелоза, стафилококоза, листериоза), 4. Најзначајније паразитске и микотичне болести дивљих папкара: Паразитске болести (ектопаразити: ваши, малофага, пупипара, крпељи, шуга; ендопаразити: хиподермоза, диктиокаулоза, фасцилоза, желудачно-цревна стронгилодоза, цистицеркоза, ценуроza, ехинококоза, трихинелоза саркоцистоза), Микотичне болести (Аспергилоза, Трихофиција), 5.Најзначајније болести осталих дивљачи од значаја за ловну привреду (Каламитети, озледе и штете код осталих дивљачи од предатора, Дефицитарне болести и потхрањеност, Тровања, Вирусне болести (Беснило, Миксоматоза), Бактеријске болести (Бруцелоза, Пастерелоза, Туберкулоза, Туларемија, Листериоза), Паразитске болести (Шуга, Кокцидиоза, Трихинелоза), Микотичне болести (Аспергилоза, Трихофиција), 6. Здравствена заштита дивљачи (Принципи здравствене заштите популација дивљачи у ловиштима, Спречавање појаве каламитета, озледе и штета код дивљачи од предатора, Спречавање појаве и сузбијање дефицитарних болести, Спречавање појаве и сузбијање тровања, Спречавање појаве и сузбијање инфективних и паразитских болести). Практична настава: 1. Терминологија; 2. Процена индикатора биосигурности; 3. Инфективне болести; 4. Паразитске болести; 5. Микотоксикозе и органске болести. и 6. Здравствена заштита дивљачи. Студијски истраживачки рад и семинарски рад из поглавља Здравствена заштита дивљачи.		
Литература: 1.Поповић Н., Илић В. (2007): Биолошке карактеристике и болести дивљачи, кунића и крзнашица, Универзитет у Београду, Пољопривредни факултет, Београд; 2. Христов С. (2002): Зоохијена. Универзитет у Београду, Пољопривредни факултет, Београд (одабрана поглавља); 3.Алексић Н. (2004): Паразитске болести –специјални део. Основни уџбеник за редовне и паразитске студије, Ауторово издање, Београд (одабрана поглавља); 4. Лапчевић Е., Јакшић Б. (1975): Болести дивљачи, крзнашица и кунића, Ветеринарски факултет, Београд. Часописи: Preventive Veterinary Medicine, Veterinary Journal, Veterinary Microbiology, Veterinary Parasitology, Biological Conservation, Trends in Ecology & Evolution, Ветеринарски гласник, Acta veterinaria, Biotechnology in Animal Husbandry, Савремено сточарство, Архив за пољопривредне науке		
Број часова активне наставе		
Предавања: 4	Вежбе: 1	Студијски истраживачки рад: 1
Методе извођења наставе		

Предавања и вежбе у комбинацији са интерактивним методама учења ће се примењивати у свим поглављима предмета у различитом обиму. Обавезан је студијски истраживачки рад и семинарски рад из поглавља: Здравствена заштита дивљачи

Оцена знања (максимални број поена 100)

Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току пре давања	5	усмени испит	30
практична настава	5		
колоквијум-тестови	30		
студијски истраживачки рад	30		

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Биотехнологија у репродукцији говеда			
Наставник: Перишић Н. Предраг			
Статус предмета: Изборни, теоријско-методолошки			
Број ЕСПБ: 7			
Услов: Положен испит из предмета Управљање производним процесима у зоотехници			
Циљ предмета: Унапређивање знања из области репродукције говеда, уз стицање специфичних практичних вештина из области говедарства; Праћење савремених трендова и биотехнолошких достигнућа у репродукцији говеда; Стицање специфичних стручних способности, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад из области репродукције говеда.			
Исход предмета: Предмет треба да омогући студенту стицање: а) <u>знања/разумевања:</u> Специфичности репродукције говеда, праћење савремених трендова и биотехнолошких достигнућа у репродукцији говеда. б) <u>вештина:</u> стицање специфичних стручних способности, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад из области репродукције говеда, развијање критичког и етичког мишљења у вези проблема из области говедарства.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Репродуктивни процеси код мушких и женских индивидуа. Утицај генетских и негенетских фактора на репродуктивне особине говеда у току периода експлоатације. Поремећаји у репродукцији говеда. Биотехнологија у репродукцији говеда. Мерила репродуктивне ефикасности крава. Методи повећања репродуктивне ефикасности крава (контрола и синхронизација еструса и партуса). Технологија трансплантације ембриона. Савремене методе дијагнозе гравидитета. Мерила репродуктивне ефикасности коришћења бикова. Фактори који утичу на интензитет и трајање репродуктивног искоришћавања бикова. Технологија вештачког осемењавања (колекција, преглед, дозирање и конзервасање семена, сексирање семена). <i>Практична настава:</i> Биотехнички методи у репродукцији говеда.			
Литература: 1.) Митић, Н., Ферчеј, Ј., Зеремски, Д., & Лазаревић, Љ. (1987). Говедарство (Монографско дело). Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 2.) Станчић, Б., & Веселиновић, С. (2002). Биотехнологија у репродукцији домаћих животиња. Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет. 3.) Миљковић, В. (1995). Вештачко осемењавање животиња (Уџбеник). Ветеринарски факултет, Универзитет у Београду. 4.) Водећи домаћи и инострани часописи из области репродукције домаћих животиња.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 1	Студијски истраживачки рад: 1	
Методe извођења наставе: Теоријска и практична настава у комбинацији са интерактивном наставом примењиваће се у реализацији свих поглавља у различитим односима. Провере знања је путем одбране семинарског рада из области примене биотехничких метода у репродукцији говеда и завршног усменог испита у односу 30:70.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
семинарски рад	30	усмени испит	70

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Биотехнологија у репродукцији оваца и коза			
Наставник: Мекић В. Цвијан			
Статус предмета: Изборни, теоријско-методолошки			
Број ЕСПБ: 7			
Услов: Положен испит из предмета Управљање производним процесима у зоотехници			
Циљ предмета: Унапређивање знања из области репродукције оваца и коза, уз стицање специфичних практичних вештина из области овчарства и козарства; Праћење савремених трендова и биотехнолошких достигнућа у репродукцији оваца и коза; Стицање специфичних стручних способности, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад из области репродукције оваца и коза.			
Исход предмета: Предмет треба да омогући студенту стицање: а) <u>знања/разумевања:</u> Специфичности репродукције оваца и коза, праћење савремених трендова и биотехнолошких достигнућа у репродукцији оваца и коза. б) <u>вештина:</u> стицање специфичних стручних способности, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад из области репродукције оваца и коза, развијање критичког и етичког мишљења у вези проблема из области овчарства и козарства.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Репродуктивни процеси код мушких и женских индивидуа. Утицај генетских и негенетских фактора на репродуктивне особине оваца и коза у току периода експлоатације. Мерила репродуктивне ефикасности оваца и коза. Поремећаји у репродукцији оваца и коза. Биотехнологија у репродукцији оваца и коза. Методи повећања репродуктивне ефикасности оваца и коза (контрола и синхронизација еструса и партуса). Технологија трансплантације ембриона. Савремене методе дијагнозе gravidитета. Фактори који утичу на интензитет и трајање репродуктивног искоришћавања овнова и јарчева. Технологија вештачког осемењавања (колекција, преглед, дозирање и конзервисање семена). <i>Практична настава:</i> Биотехнички методи у репродукцији оваца и коза.			
Литература Мекић, Ц., Латиновић, Д., & Грубић, Г. (2007). Одгајивање, репродукција, селекција и исхрана оваца (Уџбеник), Пољопривредни факултет, Београд. Митић, Н. (1984). Овчарство (Монографско дело). Завод за уџбенике и наставна средства, Београд. Крајиновић, М., & Савић, С. (1992). Овчарство и козарство (Уџбеник), Пољопривредни факултет, Нови Сад. Крајиновић, М., & Пихлер, И. (2014). Технологија козарске производње, (Уџбеник), Пољопривредни факултет, Нови Сад. Миљковић, В. (1986). Репродукција и вештачко осемењавање оваца и коза, (Уџбеник) Завод за уџбенике и наставна средства, Београд. Миљковић, В. (1995). Вештачко осемењавање животиња, (Уџбеник), Ветеринарски факултет, Универзитет у Београду. Ђеранић, В. (1984). Козарство (Уџбеник), Космос, Београд. Станчић, Б. (1987). Физиологија репродукције и вештачко осемењавање оваца, (Уџбеник). Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет. Станчић, Б., & Веселиновић, С. (2002). Биотехнологија у репродукцији домаћих животиња, (Уџбеник). Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет. Живковић, Р., & Костић, В. (1980). Узгој оваца и коза (Уџбеник), Нолит, Београд. Домаћи и инострани часописи из области одгајивања и репродукције домаћих животиња.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 1	Студијски истраживачки рад: 1	
Методе извођења наставе: Теоријска и практична настава. Провера знања је путем одбране семинарског рада из области примене биотехничких метода у репродукцији оваца и коза и завршног усменог испита у односу 30:70.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
семинарски рад	30	усмени испит	70

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Биотехнологија у репродукцији свиња			
Наставник: Савић Р. Радомир			
Статус предмета: Изборни, теоријско-методолошки			
Број ЕСПБ: 7			
Услов: -			
Циљ предмета Предмет треба да омогући студенту познавање физиологије и ендокринологије репродукције свиња и нових биотехнолошких метода за контролу и стимулацију репродуктивних функција свиња.			
Исход предмета Разумевање метода контроле и стимулације полног сазревања, синхронизације и индукције еструса и овулације, повећања величине легла, вештачког осемењавања, савремених биотехнолошких метода ембриотрансфера и правилна практична примена наведених метода и техника.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> 1. Физиологија репродукције женке и мужјака. 2. Контрола полног сазревања, еструсног циклуса, овулације и суперовулације. 2. Методе за повећање репродуктивних способности: синхронизација еструса, технологија вештачког осемењавања, рана дијагноза бременитости, контрола прашења и утврђивање репродуктивне ефикасности запата. 3. Поремећаји у репродукцији мушких и женских грла и поремећаји полног понашања. 5. Манипулација са гаметима и раним ембрионима (добивање и чување <i>in vitro</i> , <i>in vitro</i> матурација сперматозоида и ооцита, <i>in vitro</i> фертилизација, бисекција ембриона, одређивање пола, трансгенеза, химере), замрзавање ембриона, трансплантација ембриона. 6. Будући изазови у репродукцији свиња. <i>Практична настава:</i> 1. Упознавање са опремом за рану дијагнозу бременитости. 2. Технологија вештачког осемењавања (преглед семена, припрема доза за инсеминацију, инсеминација). 3. Утврђивање репродуктивне ефикасности запата. 4. Упознавање са основним биотехнолошким методама у репродукцији свиња и применом у свету и код нас.			
Литература 1. Станчић, Б. (2005). <i>Репродукција свиња</i> . Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет, Нови Сад. 2. Kuriyakis, I., & Whittemore, T. C. (2006). <i>Whittemore science and practice of pig production</i> . Blackwell Publishing, 3 rd edition. 3. Rodriguez-Martinez, H., Vallet, J. L., & Ziecik, A. J. (2009). Control of Pig Reproduction VIII, Society of Reproduction and Fertility Volume 66, Proceedings of the Eighth International Conference on Pig Reproduction, Alberta, Canada, Nottingham University Press. 4. Rotschild, F. M., & Ruvinsky, A. (2011). <i>The genetic of the pig</i> . CAB International, 2 nd edition. 5. Manafi, M. (2011). <i>Artificial insemination in farm animals</i> . InTech, Rijeka. 6. Murray, J. D., Anderson, G. B., Oberbauer, A. M., & McGloughlin, M. M. (1999). <i>Transgenic Animals in Agriculture</i> . CABI. 7. Kuriyakis, I. (1999). <i>A Quantitative Biology of the Pig</i> . CAB International. 8. Schatten, H., & Constantinescu, M. G. (2007). <i>Comparative Reproductive Biology</i> . Blackwell Publishing.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 1	Студијски истраживачки рад: 1	
Методе извођења наставе Теоријска и практична настава у комбинацији са интерактивном наставом у свим областима и изградом семинарског рада. Провера знања је путем израде семинарског рада и усменог испита.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
практична настава	20	усмени испит	50
семинари	30		

Студијски програм : Зоотехника			
Назив предмета: Биотехнологија у репродукцији коња			
Наставник: Митровић В. Сретен, Бермановић А. Владан			
Статус предмета: Изборни, теоријско-методолошки			
Број ЕСПБ: 7			
Услов: Положен обавезни предмет Управљање производним процесима у зоотехници			
Циљ предмета			
Предмет омогућава студенту стицање: 1. знања о специфичности репродукције коња, праћење савремених трендова и битехнолошких достигнућа у репродукцији коња; 2. вештина и стицање практичних способности, развој креативних способности и овладавање практичним вештинама потребним за будући стручни рад из области репродукције коња, развијање критичког и етичког мишљења у вези проблематике из области коњарства и 3. способности решавања конкретних практичних проблема из области репродукције коња.			
Исход предмета			
По завршетку курса студент треба да унапреди знања из области репродукције коња уз стицање практичних вештина; способност праћења савремених трендова и битехнолошких достигнућа у репродукцији коња; стекне стручне и практичне способности, развој креативних способности и овлада практичним вештинама потребним за будући стручни рад из области репродукције коња.			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава:</i> 1. Утицај генетских и парагенетских фактора на репродуктивне особине коња; 2. Репродуктивни процеси код мушких и женских грла у току периода искоришћавања; 3. Биотехнологија у репродукцији коња; 4. Поремећаји у репродукцији коња; 5. Технологија гајења приплодних грла у зависности од система држања и употребне вредности грла; 6. Биотехнолошки аспекти и могућности унапређења репродуктивних способности коња; 7. Процена одгајивачке вредности приплодних грла.			
<i>Практична настава:</i> 1. Примена савремених биотехнолошких метода у репродукцији коња; 2. Гајење и искоришћавање приплодних грла; 3. Процена приплодне вредности грла и формирање плана припуста.			
Литература			
1. Бринзеј, М. (1980). Коњогојство. Школска књига, Загреб. 2. Иванковић, А. (2004). Коњогојство. Агрономски факултет, Свеучилиште у Загребу. 3. Митровић, С., & Грубић, Г. (2003). Одгајивање и исхрана коња. Пољопривредни факултет, Универзитет у Београду. 4. Митровић, С. (2005). Коњарство (практикум). Пољопривредни факултет, Универзитет у Београду. 5. Трајковски, Т., & Буневски, Г. (2007). Коњарство. Факултет за земјоделски науки и храна, Универзитет "Св. Кирил и Методиј" Скопје. 6. Научно-стручни часописи домаћег и међународног значаја.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 1	Студијски истраживачки рад: 1	
Методe извођења наставе			
Теоријска и практична настава у комбинацији са интерактивном наставом примењиваће се у реализацији свих поглавља у различитим односима. Провера знања је путем одбране семинарског рада из области примене биотехничких метода у репродукцији различитих типова коња и завршног усменог испита.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	10	писмени испит	-
практична настава	-	усмени испит	60
интерактивна настава	-		
колоквијум-и	-		
семинар-и	30		

Студијски програм : Зоотехника			
Назив предмета: Биотехнологија у репродукцији живине			
Наставник: Митровић В. Сретен, Ђермановић А. Владан			
Статус предмета: Изборни, теоријско-методолошки			
Број ЕСПБ: 7			
Услов: Положен обавезни предмет Управљање производним процесима у зоотехници			
Циљ предмета			
Предмет омогућава студенту стицање: 1. знања о специфичности репродукције различитих врста живине, праћење савремених трендова и биотехнолошких достигнућа у репродукцији различитих врста живине; 2. вештина и стицање практичних способности, развој креативних способности и овладавање практичним вештинама потребним за будући стручни рад из области репродукције различитих врста живине, развијање критичког и етичког мишљења у вези проблематике из области живинарства и 3. способности решавања конкретних практичних проблема из области репродукције различитих врста живине.			
Исход предмета			
По завршетку курса студент треба да унапреди знања из области репродукције различитих врста живине уз стицање практичних вештина; способност праћења савремених трендова и биотехнолошких достигнућа у репродукцији различитих врста живине; стекне стручне и практичне способности, развије креативне способности и овлада практичним вештинама потребним за будући стручни рад из области репродукције различитих врста живине.			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава:</i> 1. Утицај генетских и парагенетских фактора на репродуктивне особине различитих врста живине; 2. Репродуктивни процеси код мушких и женских грла у току периода искоришћавања; 3. Биотехнологија у репродукцији различитих врста живине; 4. Поремећаји у репродукцији живине; 5. Технологија одгајивања и гајења приплодних јага различитих врста живине у зависности од система држања; 6. Биотехнолошки аспекти и могућности унапређења репродуктивне способности различитих врста живине; 7. Процена одгајивачке вредности приплодних грла.			
<i>Практична настава:</i> 1. Примена биотехнолошких метода у репродукцији различитих врста живине; 2. Технолошки процес природног и вештачког извођења различитих врста живине; 3. Процена квалитета приплодних јага различитих врста живине; 4. Утицај појединих фактора на спољашње и унутрашње особине квалитета приплодних јага.			
Литература			
1. Богосављевић-Бошковић, С., & Митровић, С. (2005). Гајење различитих врста живине (монографија). Агрономски факултет, Универзитет у Крагујевцу, Чачак.			
2. Ђермановић, В. (2016). Практикум из живинарства. Пољопривредни факултет, Универзитет у Београду, Београд.			
3. Милошевић, Н., & Перић Л. (2011). Технологија живинарске производње. Универзитет у Новом Саду. Пољопривредни факултет, Нови Сад.			
4. Митровић, С. (1996). Врсте, расе и хибриди живине. Пољопривредни факултет, Универзитет у Београду, Београд.			
5. Митровић, С. (1999). Гајење ћурака и производња ћурећег меса (монографија). Пољопривредни факултет, Универзитет у Београду, Београд.			
6. Митровић, С., & Ђекић В. (2013). Органска живинарска производња (монографско дело). Пољопривредни факултет, Универзитет у Београду, Београд.			
7. Пандуревић, Т., Митровић, С., & Ђекић, В. (2015). Конвенционално и органско живинарство (монографско дјело). Завод за уџбенике и наставна средства, Источно Сарајево.			
8. Научно-стручни часописи домаћег и међународног значаја.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 1	Студијски истраживачки рад: 1	
Методe извођења наставе			
Теоријска и практична настава примењиваће се у реализацији свих поглавља у различитим односима. У области репродукције различитих врста живине предвиђа се практични рад у сопственом виваријуму са индивидуалним учешћем студената. Провера знања је путем одбране семинарског рада и завршног усменог испита.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	10	писмени испит	-
семинар-и	30	усмени испит	60

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Репродукција риба			
Наставник: Полексих Д. Весна, Марковић З. Зоран, Станковић Б. Марко			
Статус предмета: Изборни, теоријско-методолошки			
Број ЕСПБ: 7			
Услов: -			
Циљ предмета Стицање знања о: репродуктивним органима риба, репродукцији риба, природном и вештачком мресту и ембрионалном развићу применом одговарајућих савремених метода наставе и коришћењем савремених ресурса (литература, интернет, платформе за учење). .			
Исход предмета На крају курса студент треба да: 1. Утврди морфологију и физиологију система органа за репродукцију риба и полних ћелија риба; 2. Представи временски ток процеса оплођења риба, као и ембрионалног и постембрионалног развића риба; 3. Примени принципе одабира матица за укрштање; 4. Припреми шеме укрштања; 5. Уме да обави дисекцију система органа за размножавање и анализира хистолошку грађу; 6. Уме да обавља мрест топловодних и хладноводних врста риба и гајење млађи; 7. Испољава спремност и способност за тимски рад, критичко мишљење, презентацију стеченог знања, процену исхода учења, процену наставног процеса.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Систем органа за размножавање код риба (морфологија, анатомија, физиологија). Укрштање матица. Размножавање. Природни, полуконтролисани и контролисани мрест риба. Развиће риба. <i>Практична настава:</i> Дисекција система органа за размножавање риба. Хистологија репродуктивних органа. Укрштање матица. Размножавање риба. Развиће код риба.			
Литература Марковић, З., Митровић Тутунџић, В. (2003). <i>Гајење риба</i> . Београд: Задужбина Андрејевић. Parker, R. (2011). <i>Aquaculture science</i> . Clifton Park: Delmar Cengage Learning. Kunz, Y.W. (2004). <i>Developmental Biology of Teleost Fishes</i> . Dordrecht: Springer. Kirpitchenkov, V.S. (1999). <i>Genetics and breeding of common carp</i> . Paris: INRA. Lagler, K.F., Bardach, J.E., Miller, R.R., & May Passino, D.R. (1977). <i>Ichthyology</i> . Hoboken: John Wiley & Sons.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 1	Студијски истраживачки рад: 1	
Методе извођења наставе: Теоретска и практична настава (у лабораторијама, на експерименталном рибњаку на факултетском огледном добру, у мрестилишту на факултетском огледном добру, у производним фармама за водене организме). Провера знања ће се реализовати тестом (1), и семинарским радом.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања		писмени испит	40
практична настава	20	усмени испит	
колоквијум-и - тест	20		
семинар-и	20		

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Стручна пракса			
Статус предмета: Обавезни, стручно-апликативни			
Наставник: Сви наставници са студијског програма			
Број ЕСПБ: 3			
Услов:			
Циљеви: Предмет треба да омогући студенту стицање: а) знања/разумевања врсте и обима сточарске производње, система гајења домаћих и гајених животиња и дивљачи, организације рада на фармама, клиникама, фабрикама сточне хране, млекарама, рибњацима, основних принципа здравствене заштите животиња. б) вештина праћења и анализе различитих система сточарске производње и технологија индустријске производње и конзервисања хране за животиње, примене различитих биотехничких метода у репродукцији, праћења процеса гајења и селекције, примене основних мера контроле болести различитих врста и категорија домаћих и гајених животиња и дивљачи.			
Исходи Формирање стручњака са академским образовањем, који су на основу стечених практичних сазнања, способни да се укључе у стручан рад и самостално вођење и организовање сточарске производње.			
Садржај стручне праксе Технологија индустријске производње и конзервисања хране за животиње; Исхрана појединих врста и категорија домаћих и гајених животиња и дивљачи; Технологија одгајивања и репродукције појединих врста и категорија домаћих и гајених животиња и дивљачи; Селекција и оплемењивање појединих врста и категорија домаћих и гајених животиња и дивљачи; Здравствена заштита појединих врста и категорија домаћих и гајених животиња и дивљачи.			
Методe извођења Практична настава. Провера знања практичним испитом на крају сваке обрађене области у комбинацији са завршним испитом.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
практична настава	70	усмени испит	30

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Селекција и оплемењивање говеда			
Наставник: Богдановић Т. Владан			
Статус предмета: Изборни, научно-стручни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: -			
Циљ предмета Предмет омогућава студентима стицање знања и вештина из метода гајења, селекције и оплемењивања говеда, метода процене приплодних вредности говеда, одабраних поступака оплемењивања различитих раса, производних типова и/или група особина говеда, као и презентацију резултата истраживања и стеченог знања.			
Исход предмета По успешном завршетку овог предмета, студенти треба да буду способни да дефинишу и објасне одгајивачке циљеве и програме у говедарству, примене различите методе гајења, селекције и оплемењивања говеда, примене процењене приплодне вредности у практичном оплемењивању и одгајивању популација говеда, изведу литератurna истраживања у области селекције и оплемењивања говеда, као и да представе добијене резултате на одговарајући начин.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. Одгајивачки циљеви и програми у говедарству: селекција унутар расе, укрштање раса; 2. Интеракција генотип-околина; 3. Специфичности унапређења појединих група особина код говеда: оплемењивање млечних говеда, оплемењивање товних говеда, оплемењивање говеда комбинованог смера производње; 4. Оплемењивање специфичних популација говеда: мале и затворене популације, локалне и аутохтоне расе. <i>Практична настава</i> 1. Анализа карактеристичних случајева у селекцији и оплемењивању говеда; 2. Симулација реализације одгајивачког програма за поједине производне правце; 3. Тумачење и примена резултата.			
Литература Galal, S., Boyazoglu, J.& Hammond, K.(2000). <i>Developing breeding strategies for lower input animal production environments</i> . ICAR technical Series No. 3. Fries, R. & Ruvinsky, A. (1999). <i>The genetics of cattle</i> . CAB International. Hocquette, J.F. & Gigli, S.(2005). <i>Indicators of milk and beef quality</i> . EAAP Publication No. 112. Oldenbroek, K.(2007). <i>Utilisation and conservation of farm animal genetic resources</i> . Wageningen Academic Publishers. Simm, G. (1998). <i>Genetic improvement of cattle and sheep</i> . Farming Press Ltd.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 1	Студијски истраживачки рад: 1	
Методe извођења наставе Теоријска и практична настава у комбинацији са изградом семинарских радовапримењиваће се у реализацији свих наставних поглавља у одговарајућем обиму. Планирају се и одговарајуће теренске вежбе и посете центрима за вештачко осемењавање и удружењима одгајивача.Предавања, групне дискусије, семинарски радови.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
семинар-и	30	писмени испит	
усмена провера знања при одбрани семинарског рада	30	усмени испит	40

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Селекција и оплемењивање оваца и коза			
Наставник: Богдановић Т. Владан			
Статус предмета: Изборни, научно-стручни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: -			
Циљ предмета Предмет омогућава студентима стицање знања и вештина из метода гајења, селекције и оплемењивања оваца и коза, метода процене приплодних вредности оваца и коза, одабраних поступака оплемењивања различитих раса, производних типова и/или група особина оваца и коза, као и презентацију резултата истраживања и стеченог знања.			
Исход предмета По успешном завршетку овог предмета, студенти треба да буду способни да дефинишу и објасне одгајивачке циљеве и програме у овчарству и/или козарству, примене различите методе гајења, селекције и оплемењивања оваца и коза, примене процењене приплодне вредности у практичном оплемењивању и одгајивању популација оваца и коза, изведу литературна истраживања у области селекције и оплемењивања оваца и коза, као и да представе добијене резултате на одговарајући начин.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. Одгајивачки циљеви и програми у овчарству и/или козарству: селекција унутар расе, укрштање раса; 2. Интеракција генотип-околина; 3. Специфичности унапређења појединих група особина код оваца и коза: оплемењивање млечних раса оваца и коза, оплемењивање товних раса оваца и коза, оплемењивање раса оваца за производњу вуне, оплемењивање раса оваца и коза комбинованог смера производње; 4. Оплемењивање специфичних популација оваца и коза: мале и затворене популације, локалне и аутохтоне расе. <i>Практична настава</i> 1. Анализа карактеристичних случајева у селекцији и оплемењивању оваца и коза; 2. Симулација реализације одгајивачких програма за поједине производне правце у овчарству и козарству; 3. Тумачење и примена резултата.			
Литература Galal, S., Boyazoglu, J.& Hammond, K.(2000). <i>Developing breeding strategies for lower input animal production environments</i> . ICAR technical Series No. 3. Piper, L. & Ruvinsky, A.(1997). <i>The genetics of sheep</i> . CAB International. Oldenbroek, K.(2007). <i>Utilisation and conservation of farm animal genetic resources</i> . Wageningen Academic Publishers. Simm, G. (1998). <i>Genetic improvement of cattle and sheep</i> . Farming Press Ltd.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 1	Студијски истраживачки рад: 1	
Методe извођења наставе Теоријска и практична настава у комбинацији са изградом семинарских радова примењиваће се у реализацији свих наставних поглавља у одговарајућем обиму. Планирају се и одговарајуће теренске вежбе и посете удружењима одгајивача. Предавања, групне дискусије, семинарски радови.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
семинар-и	30	писмени испит	
усмена провера знања при одбрани семинарског рада	30	усмени испит	40

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Селекција и оплемењивање свиња			
Наставник: Радојковић Д. Драган			
Статус предмета: Изборни, научно-стручни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Нема услова			
Циљ предмета Циљ предмета је стицање знање и разумевање метода одгајивања, селекције и оплемењивања, процене приплодних вредности свиња, принципа побољшања особина свиња и вештина њихове примене.			
Исход предмета На крају предмета студент треба да покаже познавање основних принципа селекције и оплемењивања свиња, метода оцене приплодних вредности свиња, принципа оплемењивања. На крају предмета студент треба да буде оспособљен за: примену метода одгајивања, селекције и оплемењивања свиња, коришћење и примену математичко-статистичких метода, тимски рад, презентацију стеченог знања.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Варијабилност особина: компоненте генетске варијабилности, интеракција генотипа и околине. Основни принципи селекцијског напретка: информације о индивидуи, сродницима и потомцима, оцена генетског напретка. Методе селекцијских индекса: дефиниција, конструкција, израчунавање. Остале методе селекције: процена приплодних вредности, маркер помоћна селекција. Хетерозис: појам, типови хетерозиса при укрштању раса и линија свиња. Генетско побољшање особина плодности: репродуктивне особине значајне за оплемењивање, ефекат селекције и укрштања. Генетско побољшање особина пораста и искоришћавања хране: перформанс тест, особине значајне за селекцију, ефекти селекције и укрштања. Генетско побољшање особина трупа, полутки и меса: особине значајне за селекцију, ефекти селекције и укрштања. Генетско побољшање свиња: дефиниција и избор одгајивачких циљева, селекцијских критеријума, одгајивачких програма. <i>Практична настава: Вежбе</i> Израчунавање компоненти генетске варијабилности и генетског напретка. Конструкција и израчунавање селекцијских индекса. Генетско побољшање особина свиња. Ефекти укрштања раса и линија свиња.			
Литература			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Rothschild M.F., Ruvinsky A.(1998): <i>The genetics of the pig</i>. C.A.B. International, Oxon. 2. Hunsley R.E. (2001): <i>Livestock Judging, selection and evaluation</i>. Interstate Publishers, Inc., Danville. 3. Видовић В. (1993): <i>Принципи и методи оплемењивања животиња</i>. Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет, Нови Сад. 4. Cole, D.J.A. (1971): <i>Pig production</i>. Butterworths, London. 5. Уремовић Марија, Уремовић З. (1997): <i>Свињогојство</i>. Агрономски факултет, Загреб. 6. Часописи: Animal Production, Livestock Production Science, EAAP Publication, Биотехнологија у сточарству. 			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 1	Студијски истраживачки рад: 1	
Методе извођења наставе Теоријска и практична настава у комбинацији са интерактивном наставом у свим областима.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
колоквијум-и	25	усмени испит	50
семинар-и	25		

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Селекција и оплемењивање живине			
Наставник: Радојковић Д. Драган			
Статус предмета: Изборни, научно-стручни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Нема услова			
Циљ предмета је да се студент оспособи за: разумевање проблематике селекције и оплемењивања различитих врста домаће живине, дефинисање одгајивачких циљева у живинарству и савладавање принципа креирања одгајивачких програма у живинарству, овладавање поступцима за процену приплодне вредности и селекције живине, процену ефеката селекције и ефеката укрштања живине.			
Исход предмета Предмет треба да омогући студенту стицање: а) <u>знања/разумевања</u> метода гајења, селекције и оплемењивања живине, метода процене приплодних вредности живине, познавање принципа оплемењивања различитих раса и хибрида коришћењем сазнања популационе генетике, и б) <u>вештина</u> примене метода гајења живине, селекције и оплемењивања живине, примене процењених приплодних вредности у практичном оплемењивању и одгајивању популација живине, коришћења метода математичке статистике у практичном раду на оплемењивању раса и хибрида живине, ефикасног учења, критичког мишљења и евалуације наставе и исхода учења.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Одгајивачки циљеви и програми у живинарству; Селекција унутар расе; Линијско одгајивање; Инбридинг, хетерозис, интеракција генотип-околина; Оплемењивање живине; Оплемењивање аутохтоних раса живине. <i>Практична настава:</i> Примена различитих метода за утврђивање фенотипске и генетске варијабилности производних особина живине, Примена различитих метода за процену приплодне вредности живине, Утврђивање ефеката селекције, Процена ефеката укрштања различитих раса и хибрида живине			
Литература 1. Митровић С. (1996): Врсте, расе и хибриди живине. Универзитет у Београду, Београд. 2. Митровић С. (1999): Гајење ћурака и производња ћурећег меса (Монографија). Пољопривредни факултет, Универзитет у Београду. 3. Супић Б., Милошевић Н., Чобић Т. (2000): Живинарство. Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет, Нови Сад. 4. Богосављевић-Бошковић Снежана, Митровић С. (2005): Гајење различитих врста живине. Агрономски факултет, Универзитет у Крагујевцу, Чачак. 5. Видовић Витомир (1993): Принципи и методи оплемењивања животиња, Универзитет у Новом Саду. 6. Водећи међународни и домаћи научни часописи из области живинарства			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 1	Студијски истраживачки рад: 1	
Методe извођења наставе Предавања, интерактивна настава, вежбе и консултације.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
колоквијум-и	30	писмени испит	60
семинар-и	10		

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Селекција и оплемењивање коња			
Наставник: Радојковић Д. Драган			
Статус предмета: Изборни, научно-стручни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Нема услова			
Циљ предмета Стицање компетенција и академских вештина из метода гајења, селекције и оплемењивања коња; метода процене приплодних вредности коња; одабраних поступака оплемењивања различитих раса, производних типова и/или група особина коња.			
Исход предмета На крају модула студент треба да покаже продубљено знање о: а) примени метода гајења, селекције и оплемењивања коња; б) примени процењених приплодних вредности у практичном оплемењивању и одгајивању популација коња; Осим тога, студент треба да овлада вештинама: а) коришћења метода математичке статистике у практичном раду на оплемењивању коња; б) презентације стечених знања у оквиру модула, усмену и писмену процену исхода учења модула, и процену одвијања наставног процеса у току реализације модула.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. Одгајивачки циљеви и програми у коњарству: селекција унутар расе, укрштање раса; 2. Инбридинг, хетерозис; 3. интеракција генотип-околина; 4. Специфичности унапређења појединих група особина код коња: оплемењивање млечних коња, оплемењивање товних коња, оплемењивање коња комбинованог смера производње; 5. Оплемењивање специфичних популација коња: мале и затворене популације, локалне и аутохтоне расе. <i>Практична настава: Вежбе</i> 1. Анализа карактеристичних случајева у селекцији и оплемењивању коња; 2. Симулација реализације одгајивачког програма за поједине производне правце; 3. Тумачење и примена резултата.			
Литература 1. Galal S., Boyazoglu J., Hammond K., eds. (2000). Developing Breeding Strategies for Lower Input Animal Production Environments. ICAR technical Series No. 3. 2. Миљенко Бринзеј (1980): Коњогојство. Школска књига, Загреб. 3. Митровић Сретен, Грубић Горан (2003): Одгајивање и исхрана коња. Пољопривредни факултет, Универзитет у Београду. 4. Видовић Витомир (1993): Принципи и методи оплемењивања животиња, Универзитет у Новом Саду.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 1	Студијски истраживачки рад: 1	
Методe извођења наставе Теоријска и практична настава у комбинацији са изразом семинарских радова. Планирају се и одговарајуће теренске вежбе и посете сајмовима, центрима за вештачко осемењавање и удружењима одгајивача. Провера знања на предавањима и вежбама вршиће се путем тестова и колоквијума. Предвиђена је израда три теста у току теоријске и практичне наставе и један завршни колоквијум.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
колоквијум-и	30	усмени испит	60
семинар-и	10		

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Селекција дивљачи у интензивним условима газдовања			
Наставник: Зоран М. Поповић, Ђедовић Р. Радица			
Статус предмета: Изборни, научно-стручни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Семинарски рад и испуњене све предиспитне обавезе			
Циљ предмета: стицање знања и разумевање метода гајења, селекције и оплемењивања, метода процене приплодних вредности, познавање принципа одгајивања различитих врста дивљачи, даље усавршавање и повезивање основних знања, критичко мишљење, и развијање способности које ће омогућити да се постигнути резултати примене у пракси.			
Исход предмета: примене метода гајења, селекције и оплемењивања различитих врста дивљачи у интензивним и контролисаним условима гајења и газдовања, примене процењених приплодних вредности у практичном оплемењивању и одгајивању, прикупљање и обрада података као и доношење закључака на основу резултата истраживања.			
Садржај предмета: <i>Теоријска настава:</i> Принципи квантитативне генетике и примена у селекцији дивљачи; Селекција дивљачи; Оплемењивање дивљачи; Процена приплодне вредности дивљачи. <i>Практична настава:</i> Вежбе усклађене са програмом предавања. Теренска настава.			
Литература Радица Ђедовић (2015): Популациона генетика и оплемењивање домаћих и гајених животиња. Пољопривредни факултет Универзитета у Београду. стр.1-393. Академска издања д.о.о. Земун. Ladislav Paule, Urban P., Gomogy D. (2008): Genetika pol'ovnej zveri a vol'ne žijucich živočichov. pp.1-114. Душан Латиновић (1996): Популациона генетика и оплемењивање домаћих животиња. Универзитет у Београду. Витомир Видовић (2000): Принципи и методи оплемењивања домаћих животиња. Пољопривредни факултет Нови Сад. Поповић З., Гачић Д. (2006): Трофејна вредност и старост срндаћа у различитим типовима ловишта. Савремена пољопривреда, Вол. 55, 3-4; стр. 1-5; Нови Сад. Новаковић В. (1999): Јелен (<i>Cervus Elaphus L.</i>), Србијашуме, Београд. Новаковић В. (2003): Дивља свиња (<i>Sus Scrofa L.</i>), Ловачки савез Србије, Београд. Ристић З. (2005): Фазан (<i>Phasianus Colhicus</i>) Меморија, Сомбор Нечас Ј. (1972): Срнећа дивљач, 1-290. Дневник, Нови Сад. Часописи и публикације из области генетике, селекције и оплемењивања дивљачи.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 1	Студијски истраживачки рад: 1	
Методе извођења наставе: Теоријска и практична настава у комбинацији са студијским истраживачким радом и израдом семинарских радова.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	10	усмени испит	50
колоквијум-и	10		
семинар-и	20		

Студијски програм : Зоотехника
Назив предмета: Модели и решења у исхрани животиња
Наставник: Стојановић Д. Бојан, Грубић А. Горан
Статус предмета: Изборни, научно-стручни
Број ЕСПБ: 8
Услов: Општи услови за специјалистичке студије
<p>Циљ предмета Постизање научних способности и академских вештина, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама у области познавања и примене савремених поступака, софтверских модела и технолошких решења, у практичној исхрани појединих врста и категорија домаћих животиња.</p>
<p>Исход предмета Од студента се очекује да покаже познавање: савремених система за процену хранљиве вредности хранива и оброка за исхрану појединих врста и категорија животиња; савремених модела за процену потреба у енергији и хранљивим материјама производних животиња; актуелних система и технологије исхране појединих врста и категорија животиња; најпогоднијег начина обраде хранива и припреме оброка за поједине врсте и категорије гајених животиња; и буде оспособљен за: примену најновијих софтверских модела за исхрану производних животиња; избор и коришћење адекватне технологије исхране за поједине врсте и категорије животиња; процену адекватности примењеног система исхране производних животиња; процену адекватности и погодности поступака обраде и припреме хранива и оброка за исхрану животиња.</p>
<p>Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Савремени системи за процену хранљиве вредности хранива и оброка; савремени системи за процену потреба производних животиња у хранљивим материјама и енергији; ефекат савремених поступака обраде и припреме хранива и оброка на њихову хранљиву вредност; актуелни системи исхране појединих врста и категорија производних животиња; савремене препоруке за оптимизацију технологије исхране гајених животиња; актуелни методи за процену адекватности исхране производних животиња; <i>Практична настава</i> Коришћење савремених софтверских модела за детерминисање хранљиве вредности хранива и оброка; коришћење савремених софтверских модела за детерминисање потреба производних животиња у хранљивим материјама и енергији; примена актуелних поступака за оптимизацију технологије припреме и дистрибуције хранива и оброка за исхрану гајених животиња; практични поступци за контролу адекватности и оптимизацију исхране производних животиња.</p>
<p>Литература Kellems, R.O., Church, D.C. 2009. Livestock feeds and feeding 6th edition. Prentice Hall. McDonald, P., Edwards, R.A., Greenhalgh, J.F.D., Morgan, C.A., Sinclair, L.A., Wilkinson, R.G. 2011. Animal Nutrition. Pearson Education Limited, Harlow, England. NRC. 2001. Nutrient Requirements of Dairy Cattle, 7th Revised Edition. National Research Council. National Academy Press, Washington D.C. NRC. 1998. Nutrient Requirements of Swine, 10th Revised Edition. National Research Council. National Academy Press, Washington D.C. NRC. 1994. Nutrient Requirements of Poultry, 9th Revised Edition. National Research Council. National Academy Press, Washington D.C. Rostock Feed Evaluation System - Reference numbers of feed value and requirement on the base of net energy 2003. Authors: Beyer, M., Chudy, A., Hoffman, L., Jentsch, W., Laube, W., Nehring, K., Schiemann, R. Research Institute for the Biology of Farm Animals, Research Unit Nutritional Physiology „Oskar Kellner“ Dummerstorf, Germany. Plexus Verlag, Miltenberg-Frankfurt, 2003. Sauvant, D., Perez, J.M., Tran, G. 2002. Tables of composition and nutritional value of feed materials. INRA. Стојановић, Б., Грубић, Г. 2008. Исхрана преживара-практикум. Универзитет у Београду Пољопривредни факултет. Ђорђевић, Н., Макевић, М., Грубић, Г., Јокић, Ж. 2009. Исхрана домаћих и гајених животиња. Универзитет у Београду Пољопривредни Факултет. Грубић, Г., Адамовић, М. 2003. Исхрана високопроизводних крава. Институт ПКБ Агроекономик, Београд. Домаће и стране публикације објављене у области исхране домаћих животиња и материјал у штампаној или електронској верзији, који ће бити доступан на часовима и консултацијама.</p>
Број часова активне наставе

Предавања: 4	Вежбе: 1	Студијски истраживачки рад: 1	
Методe извођења наставе			
Теоријска настава у комбинацији са интерактивном наставом, практична настава, израда семинарских радова, консултације, истраживачки рад.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	10	усмени испит	50
семинар-и	30		

Студијски програм : Зоотехника			
Назив предмета: Пашњачки системи исхране животиња			
Наставник: Стојановић Д. Бојан, Грубић А. Горан, Ђорђевић Ж. Ненад			
Статус предмета: Изборни, научно-стручни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Општи услови за специјалистичке студије			
Циљ предмета Предмет треба да омогући студенту стицање знања и вештине: у области исхране животиња оброчима заснованим на коришћењу испаше, могућност подмирења хранидбених потреба појединих врста и категорија животиња на паши, оптималног коришћења испаше различитог квалитета, обезбеђења високе производности животиња чији је оброк заснован на конзумирању паше.			
Исход предмета Од студента се очекује да покаже познавање: могућности коришћења испаше у исхрани различитих врста и категорија животиња; предности и недостатака исхране појединих врста и категорија животиња засноване на испаша; технологије исхране животиња на паши; фактора који утичу на хранљиву вредност-квалитет и доступност испаше; утицај квалитета и количине паше на производне перформансе гајених животиња, и буде оспособљен за: процену и примену оптималног система коришћења паше у исхрани производних животиња, формулисање оброка заснованих на испаша у складу са хранидбеним потребама појединих врста и категорија животиња, адекватно балансирање оброка допунском исхраном производних животиња на паши зависно од квалитета и доступности испаше, процену квалитета и квантитета доступне паше, успешно решавање могућих дигестивних и других метаболичких поремећаја везаних за конзумирање паше, самостална истраживања, успешно решавање научних и стручних проблема, праћење савремених достигнућа, усавршавање, преношење знања научној и стручној јавности.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Основни принципи и методе коришћења паше у исхрани животиња; организација испаше; доступност и могућност конзумирања паше за поједине врсте и категорије животиња; утицај квалитета и доступности испаше на подмирење хранидбених потреба животиња; додатна исхрана производних животиња на испаша; ефекат пашне исхране на производне перформансе гајених животиња; утицај испаше на здравље животиња; ефекат пашног система исхране на животну средину. <i>Практична настава</i> Узимање узорака за хемијску анализу зелене масе са пашњака, утврђивање хемијског састава и хранљиве вредности паше, формулисање оброка за поједине врсте и категорије животиња, са различитим уделом паше у obroку, процена потреба за допунском исхраном зависно од количине и квалитета доступне испаше, израда годишњег биланса хране за газдинство при коришћењу испаше и исхрани производних животиња.			
Литература Ђорђевић, Н., Макевић, М., Грубић, Г., Јокић, Ж. 2009. Исхрана домаћих и гајених животиња. Универзитет у Београду Пољопривредни Факултет. Ђорђевић, Н., Динић, Б. 2007. Храна за животиње. Cenzone tech-Europe, d.o.o. Аранђеловац, Србија. Hinton, G.D. 2007. Supplementary feeding of sheep and beef cattle. Landlinks Press, Collingwood, Australia. Стојановић, Б., Грубић, Г. 2008. Исхрана преживара-практикум. Универзитет у Београду Пољопривредни факултет. Стојановић, Б., Адамовић, О., Грубић, Г. 2005. Исхрана домаћих животиња у условима органске производње, у: Органска пољопривредна производња. Универзитет у Београду Пољопривредни Факултет. Vallentine, J. 2000. Grazing management. Academic Press, San Diego, California.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 1	Студијски истраживачки рад: 1	
Методе извођења наставе Теоријска настава у комбинацији са интерактивном наставом, практична настава, израда семинарских радова, консултације, истраживачки рад.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	10	усмени испит	50
семинар-и	30		

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Техничко технолошка решења при пројектовању пчелињака			
Наставник: Недић М. Небојша			
Статус предмета: Изборни, научно-стручни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов:			
Циљ предмета: Предмет треба да омогући студенту стицање знања/разумевања одређивања оптималне локације за постављање пчелињака, сагледавања агроколошких предуслова успешног пчеларења, техничко технолошких параметара за одређивање прерадних капацитета пчелињих производа, врста трошкова у изради калкулације подизања пчелињака, врста трошкова у изради калкулације подизања прерадних капацитета, анализе тржишта у циљу пласмана производа.			
Исход предмета: Студент треба да овлада вештином коришћења различитих метода за анализу постојеће производње, анализе медоносне флоре, избора опреме и алата, избора техничко технолошких решења различитих типова пчеларске производње, техничко-технолошких решења производних и прерадних погона у пчеларству, пројектовање стационираних и селећих пчелињака, анализом производње, тржишта и могућности пласмана, стандардизације за квалитет и паковање пчелињих производа.			
Садржај предмета: Теоријска настава: Предмет је подељен на неколико поглавља: Избор локације и постављање пчелињака: одређивање локације и начина постављања пчелињака; Анализа агроколошких услова пчеларења утицај биотичких и абиотичких фактора на приносе пчелињих производа; Опрема и алати у пчеларству : избор типа кошнице, пратеће опреме и алата за подизање пчелињака; Техничко технолошка решења различитих типова производње у пчеларству: техничко технолошка решења производње меда, полена, прополиса, млеча, воска, ројева и матица; Пројектовање стационираних и селећих пчелињака. Пројектовање мањих и производних пчелињака. Објекти и механизација у пчеларству : објекти за дораду пчелињих производа, механизација производних операција у пчелињаку; Амбалажа и стандардизација: амбалажа и начин паковања пчелињих производа, значај стандардизације пчелињих производа; Услови и објекти за чување пчелињих производа: врсте објеката за чување, регулисање режима чувања; Економска анализа успостављања пчелињака: израда калкулације подизања пчелињака, исплативост различите пчеларске производње, различите методе анализе тржишта и пласмана пчелињих производа.			
Литература: Младеновић М, Рашић С. (2016): Пчеларење, Универзитет Едуконс, Факултет еколошке пољопривреде, Сремска Каменица, Богољуб Константиновић (1996): Практично пчеларство. Савез пчеларских организација Србије. Richard Bonney (1991): Hive management. Storey Communications, Inc. by Garden Way, Inc. Dadant & Sons (1991): The Hive and the Honey Bee. USA Младеновић М., (2003): Узгајање високо квалитетних матица, Завет, Београд			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 1	Студијски истраживачки рад: 1	
Методe извођења наставе: Теоријска и практична настава у комбинацији са интерактивном наставом ће се држати у свим областима. У току наставе је предвиђена једна провера знања тестом, а на крају практичне наставе (вежби) предвиђено је полагање колоквијума.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	5	писмени испит	
практична настава	5	усмени испит	50
колоквијум-и	20	
семинар-и	20		

Студијски програм: Зоотехника		
Назив предмета: Гајење бескичмењака		
Наставник: Дулић П. Зорка, Полексић Д. Весна, Рашковић С. Божидар		
Статус предмета: Изборни, научно-стручни		
Број ЕСПБ: 8		
Услов:		
Циљ предмета Да студентима омогући знање и разумевање: хеликокултуре, лумбрикултуре и гајења водених бескичмењака на основу биологије бескичмењака погодних за гајење (БПГ); закона везаних за експлоатацију и/или узгој бескичмењака применом одговарајућих савремених метода наставе и коришћењем савремених ресурса (литература, интернет, платформе за учење)		
Исход предмета На крају предмета студент треба да: 1. Примени знање о биологији, екологији, исхрани, непријатељима и болестима, БПГ 2. Уме да обави визуелни преглед, одређивање врсте и старосне категорије БПГ, дисекција и/или микроскопски преглед БПГ и узимање узорака за анализу. 3. Класификује и објасни различите системе узгоја и прераде БПГ 4. Припреми и процени план исхране БПГ у узгоју 5. Анализира и процени постојање и сузбије непријатеље БПГ у узгоју 6. Прилагоди узгој законској регулативи везаној за производњу, прераду и промет БПГ, 7. Испољава спремност и способност за тимски рад, критичко мишљење, презентацију стеченог знања, процену исхода учења, процену наставног процеса		
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Биологија бескичмењака (јестиви пужеви, глисте, Cladocera, Copepoda, Rotatoria и слатководни ракови): Систематска припадност и врсте. Телесна грађа. Размножавање. Екологија. Исхрана и понашање. Природни непријатељи, узгојне болести и заштита. Гајење бескичмењака: Системи гајење. Избор подручја, терена, уређење парцеле/објекта и опрема на фарми. Формирање матичног јата и стандардних легла. Законска регулатива. Производња, прерада и пласман. <i>Практична настава:</i> Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад Одређивање врсте и старосне категорије животиња. Визуелни преглед, дисекција и узимање узорака за анализу. Формирање и вођење фарме. Употреба недоместикованих бескичмењака и производа од њих		
Литература Полексић, В., Стојнић Б., Дулић З., Рашковић, Б. (2010). <i>Еколошко гајење бескичмењака</i> . Београд: Пољопривредни факултет. Весна, П. (2000). <i>Гајење пужева</i> . Београд: Нолит. Полексић, В., Дулић, З., Живић, И., Рашковић, Б. (2012). <i>Зоолошки приручник</i> . Друго допуњено издање. Београд: Пољопривредни факултет. Митровић, М. (1995). <i>Гајење глиста Лумбрикултура</i> . Београд: КИЗ „Центар“. Рајковић, Н., & Минић, Б. (1986). <i>Глисте – хумус</i> . Београд: Библиотека Уносна занимања. „Економски биро“. Marković, Z., Poleksić, V., Dulić-Stojanović, Z., Ljubić, B. (2001). Possibilities of alternative aquaculture in Serbia. <i>Ichthyologia</i> , 33, 1, 1-10. Полексић, В. & Дулић Стојановић, З. (2003). Интегрално гајење бескичмењака: речног рака, дафнија, глиста и других бескичмењака са рибама – облик еколошке и економичне производње. У З. Марковић (Ур.). <i>Зборник предавања “Пастрмско и шаранско рибарство”</i> (стр.91-98). Београд. Полексић, В., Стојнић, Б., Тописировић, Г. (2004). Гајење пужева у Србији – концепти и прва искуства. <i>Biotechnology in Animal Husbandry</i> , 20, 5-6, 333-340. Poleksic, V., Stojnic, B., Dajic-Stevanovic, Z., Topisirovic, G., and Zaric, V. (2005). Edible snail farming in Serbia: present and future. <i>Savremena Poljoprivreda</i> , 54, 1-2, 42-46.		
Број часова активне наставе		
Предавања: 4	Вежбе: 1	Студијски истраживачки рад: 1
Методe извођења наставе Предавања - лабораторијске и теренске, интерактивни часови, семинари. е – учење Паралелно са теоријском и практичном наставом изводи се и настава/учење на даљину (електронско учење) на систему/платформи за е учење, Пољопривредног факултета: http://cmoodle.agrif.bg.ac.rs/ где се одвија и непосредна комуникација са студентима, најављују активности на курсу и објављују примери и решења тестова, резултати провера знања, те коначне оцене студената и анкете за оцену наставника на курсу		

Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	-	писмени испит	40
практична настава	20	усмени испит	
колоквијум-и	20		
семинар-и	20		

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Исхрана говеда			
Наставник: Грубић А. Горан, Стојановић Д. Бојан, Божичковић Ђ. Алекса			
Статус предмета: Изборни, стручно-апликативни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Положени испити из обавезних предмета на специјалистичким студијама			
Циљ предмета Постизање научних способности и академских вештина, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за успешну примену науке о исхрани говеда као и за будући развој каријере. Праћење савремених праваца развоја исхране говеда у свету.			
Исход предмета Студент треба да стекне продубљена и шира знања о исхрани говеда у свим производним системима.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Исхрана у производњи млека, исхрана у производњи меса, исхрана подмлатка, исхрана грла у репродукцији, специфични проблеми исхране и њихова решења – и то у интензивним, полуинтензивним и екстензивним системима гајења. <i>Практична настава</i> Примена савремених модела за балансирање obroка за исхрану производних животиња.			
Литература - Church,D.C. (1988): The ruminant animal: Digestive Physiology and Nutrition. Engelwood Cliffs. New York. Prentice Hall. - Грубић,Г., Адамовић,М. (2003): Исхрана високопроизводних крава. Институт ПКБ Агроекономик. Београд. - Грубић, Г., Ђорђевић,Н. (2006): Исхрана крава, оваца и коза у традиционалном сточарству. Стр. 227-268. У монографији: <i>Аутохтони бели сиреви у саламури</i> . Уредници: Наталија Дозет и О. Мађеј. Пољопривредни факултет. Земун - Београд - NRC (2001): Nutrient requirements of dairy cattle. 7 th Revised Edition. National Academy Press. Washington DC - Van Soest,P.J. (1987): Nutritional ecology of the ruminant. Corvallis, Oregon, O&B Books. - Штампани материјал који ће бити подељен на часу			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 1	
Методе извођења наставе Консултације и настава у комбинацији са семинарским радом.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	10	усмени испит	50
активност на вежбама	10		
колоквијум	20		
семинарски рад	10		

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Исхрана оваца и коза			
Наставник: Грубић А. Горан, Стојановић Д. Бојан, Божичковић Ђ. Алекса			
Статус предмета: Изборни, стручно-апликативни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Положени испити из обавезних предмета на специјалистичким студијама			
Циљ предмета Постизање научних способности и академских вештина, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за успешну примену науке о исхрани оваца и коза као и за будући развој каријере. Праћење савремених праваца развоја исхране оваца и коза у свету.			
Исход предмета Студент треба да стекне продубљена и шира знања о исхрани оваца и коза у свим производним системима.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Исхрана у производњи млека, исхрана у производњи меса, исхрана подмлатка, исхрана грла у репродукцији, специфични проблеми исхране оваца и коза и њихова решења – и то у интензивним, полунтензивним и екстензивним системима гајења. <i>Практична настава</i> Примена савремених модела за балансирање obroка за исхрану производних животиња.			
Литература - Church,D.C. (1988): The ruminant animal: Digestive Physiology and Nutrition. Engelwood Cliffs. New York. Prentice Hall. - Грубић, Г., Ђорђевић,Н. (2006): Исхрана крава, оваца и коза у традиционалном сточарству. Стр. 227-268. У монографији: <i>Аутохтони бели сиреви у саламури</i> . Уредници: Наталија Дозет и О. Мађеј. Пољопривредни факултет. Земун - Београд - Мекић,Ц., Грубић,Г. (2007): Одгајивање и исхрана оваца. Пољопривредни факултет. Београд-Земун. Van Soest,P.J. (1987): Nutritional ecology of the ruminant. Corvallis, Oregon, O&B Books. - Штампани материјал који ће бити подељен на часу			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 1	
Методе извођења наставе Консултације и настава у комбинацији са семинарским радом.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
Активност у току предавања	10	усмени испит	50
Активност на вежбама	10		
Колоквијум	20		
Семинарски рад	10		

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Исхрана свиња			
Наставник: Живан Ј. Јокић			
Статус предмета: Изборни, стручно-апликативни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Положени испити из обавезних предмета на специјалистичким студијама			
Циљ предмета Постизање научних способности и академских вештина, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за успешну примену науке о исхрани свиња, као и за будући развој каријере. Праћење савремених праваца развоја исхране свиња у свету.			
Исход предмета Студент треба да стекне напредна знања о исхрани свиња у свим производним системима.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Исхрана у производњи меса, исхрана подмлатка, исхрана грла у репродукцији, специфични проблеми исхране и њихова решења – и то у различитим системима гајења (интензивном, полуинтензивном и екстензивном). <i>Практична настава</i> Припрема и израда семинарског рада везаног за изабрану област исхране свиња (теоријски и практични аспект проблема).			
Литература - Ковчин С. (1993): Исхрана свиња. Пољопривредни факултет. Нови Сад. - Бројне друге публикације објављене из области исхране свиња			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 1	
Методе извођења наставе Консултације и настава у комбинацији са семинарским радом.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	20	усмени испит	50
семинарски рад	30		

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Исхрана живине			
Наставник: Живан Ј. Јокић			
Статус предмета: Изборни, стручно-апликативни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Положени испити из обавезних предмета на специјалистичким студијама			
Циљ предмета Постизање научних способности и академских вештина, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за успешну примену науке у исхрани живине, као и за будући развој каријере. Праћење савремених праваца развоја исхране живине у свету.			
Исход предмета Студент треба да стекне напредна знања о исхрани живине у свим производним системима.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Исхрана у производњи јаја, исхрана у производњи меса, исхрана приплодног подмлатка, специфични проблеми исхране и њихова решења у различитим системима гајења (интензивном, полуинтензивном и екстензивном). <i>Практична настава</i> Припрема и израда семинарског рада везаног за изабрану област исхране живине (теоријски и практични аспект проблема).			
Литература - Ж. Јокић, С. Ковчин, М. Тодоровић (2004): Исхрана живине, Пољопривредни факултет. Београд - Земун. - Бројне друге публикације објављене из области исхране живине			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 1	
Методе извођења наставе Консултације и настава у комбинацији са семинарским радом.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	20	усмени испит	50
семинарски рад	30		

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Исхрана коња			
Наставник: Грубић А. Горан, Стојановић Д. Бојан, Божичковић Ђ. Алекса			
Статус предмета: Изборни, стручно-апликативни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Положени испити из обавезних предмета на специјалистичким студијама			
Циљ предмета Постизање научних способности и академских вештина, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за успешну примену науке о исхрани коња као и за будући развој каријере. Праћење савремених праваца развоја исхране коња у свету.			
Исход предмета Студент треба да стекне напредна знања о исхрани коња у свим производним системима.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Исхрана спортских коња, исхрана у производњи меса, исхрана подмлатка, исхрана грла у репродукцији, специфични проблеми исхране и њихова решења – и то у интензивним, полуинтензивним и екстензивним системима гајења. <i>Практична настава</i> Примена савремених модела за балансирање obroка за исхрану производних животиња.			
Литература - Митровић, С., Грубић, Г. (2003): Одгајивање и исхрана коња. Пољопривредни факултет. Београд-Земун. - Бројне друге публикације објављене о области исхране коња (списак ће се мењати сваке године) - Штампани материјал који ће бити подељен на часу			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 1	
Методе извођења наставе Консултације и настава у комбинацији са семинарским радом.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	10	усмени испит	50
активност на вежбама	10		
колоквијум	20		
семинарски рад	10		

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Исхрана дивљачи у интензивним условима газдовања			
Наставник: Поповић М. Зоран, Ђорђевић Ж. Ненад			
Статус предмета: Изборни, стручно-апликативни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Положен обавезни предмет			
Циљ предмета Предмет треба да омогући студенту стицање знања о: анатомији и физиологији варења у различитих врста дивљачи; потребама у хранљивим материјама, природним и допунским хранивима; исхрани различитих врста и категорија дивљачи у ограђеним ловиштима и на фармама; и вештине процене снабдевености дивљачи природном храном; адекватне интервенције додатном исхраном; исхране у интензивним условима газдовања и снабдевања водом.			
Исход предмета Од студента се очекује да покаже познавање: потреба дивљачи у хранљивим материјама; ефикасности њиховог коришћења у условима интензивног гајења; начинима обезбеђења потреба из различитих природних или допунских хранива, и буде оспособљен за: практичну исхрану дивљачи у ограђеним ловиштима и на фармама; праћење стручне литературе; прикупљање и обраду података; планирање, постављање и извођење огледа и доношење закључака на основу резултата истраживања.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Анатомија органа за варење у дивљачи; физиологија варења; вода и хранљиве материје; потребе дивљачи у хранљивим материјама; процена обезбеђености природном храном у ограђеним ловиштима; хранива за допунску и интензивну исхрану дивљачи; изградња хранилишта и објеката за чување хране; исхрана дивљачи у ограђеним ловиштима; исхрана дивљачи на фармама; утицај исхране на здравствено стање, репродукцију и квалитет трофеја. <i>Практична настава</i> Грађа органа за варење и пратећих жлезда; израчунавање потреба дивљачи у допунској храни у ограђеним ловиштима; израчунавање потреба дивљачи на фармама; израчунавање смештајних капацитета за храну; коришћење Пирсоновог квадрата при балансирању хемијског састава оброка; састављање оброка и смеша концентрата за поједине врсте дивљачи; коришћење рачунарске технике при састављању оброка; специфични методи научног рада који се користе у исхрани дивљачи.			
Литература Група аутора (1991). Енциклопедија ловства I и II том. Ђорђевић, Н., Динић, В. (2007). Hrana za životinje. Cenzone Tech Europe, Arandelovac. Поповић, З., Ђорђевић, Н. (2009). Исхрана дивљачи. Универзитет у Београду, Пољопривредни факултет. Поповић, З., Ђорђевић, Н. (2010). Газдовање популацијама дивљачи у циљу смањења штета. Универзитет у Београду, Пољопривредни факултет. Беуковић, М., Поповић, З. (2014): Ловство. Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет. Научни и стручни радови који се односе на гајење појединих врста дивљачи објављени у међународним и домаћим часописима.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 1	
Методе извођења наставе Теоријска и практична настава у комбинацији са интерактивном наставом биће држана у свим областима. Теренска настава биће организована кроз посете ограђеним ловиштима и фазанеријама.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	10	писмени испит	-
практична настава	10	усмени испит	50
тест-ови	-		
колоквијум-и	-		
семинар-и	30		

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Прихрана пчела			
Наставник: Недић М. Небојша			
Статус предмета: Изборни, стручно-апликативни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов:			
Циљ предмета Предмет треба да омогући студенту стицање знања о: анатомији и физиологији варења у пчела, потребама у хранљивим материјама, природној и допунској храни за пчеле, квалитету природне и допунске хране, прихрањивању пчела у току пчеларске године; прихрањивању пчела у специфичним фазама у пчеларској производњи, значају састава исхране за виталност пчела и њихову отпорност према штетним организмима.			
Исход предмета Од студента се очекује да покаже познавање: потреба пчела у хранљивим материјама, ефикасности коришћења хранљивих материја у условима интензивног гајења пчела, начина обезбеђења потреба пчела из различитих природних или допунских хранива, и буде оспособљен за: практично прихрањивање пчела у интензивном систему гајења.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Анатомија органа за варење и жлезда у пчела; Хранљиве материје и вода; Физиологија варења; Потребне пчела у хранљивим материјама; Процена обезбеђености природном храном у пчелињем друштву; Храна и њен квалитет у допунској исхрани пчела; Уређаји и опрема који се користе у прихрани пчела. <i>Практична настава</i> Грађа органа за варење; Квалитативна и квантитативна анализа хране за пчеле; Природни и алтернативни извори хране за пчеле; Оцена снабдевености друштва храном; Производња хране за прихрањивање пчела; Начини прихрањивања пчела; Прибор и опрема за прихрањивање пчела;			
Литература Кривцов, Н. И., Лебедев, В. И., Туников, Г. М. (1999): Пчеловодство. Москва »Колос«. Таранов, Г. Ф. (2004): Храна и исхрана пчела (превод са руског). Партенон-Београд. Ђорђевић, Н., Динић, Б. (2007): Храна за животиње. Cenzone tech-Europe, Аранђеловац. Graham M.J.(2008): The Hive and the Honey Bee. Dadant & Sons, Bookmasters, Inc. Ashland, Ohio. Домаћи и страни часописи који садрже радове из области пчеларства, текстови са интернета.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 1	
Методe извођења наставе Теоријска и практична настава у комбинацији са интерактивном наставом и израдом семинарског рада. Провера знања вршиће се путем колоквијума, кроз израду семинарског рада и завршног усменог испита.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	5	писмени испит	50
практична настава	5	усмени испит	
колоквијум-и	20		
семинар-и	20		

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Одгајивање говеда			
Наставник: Перишић Н. Предраг			
Статус предмета: Изборни, стручно-апликативни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Положен испит из предмета Управљање производним процесима у зоотехници			
Циљ предмета: Унапређивање знања из области одгајивања говеда, уз стицање специфичних практичних вештина из области говедарства; Праћење савремених трендова у одгајивању говеда. Стицање специфичних стручних способности, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад из области говедарства.			
Исход предмета: Предмет треба да омогући студенту стицање: а) <u>знања/разумевања:</u> Специфичности одгајивања говеда, Праћење савремених трендова и технолошких достигнућа у одгајивању говеда. б) <u>вештина:</u> стицање специфичних стручних способности, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад из области одгајивања говеда, развијање критичког и етичког мишљења у вези са проблемима из области говедарства.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Фактори пораста и развоја говеда. Утицај генетских и негенетских фактора на производне и функционалне особине говеда. Технологија одгајивања говеда у зависности од система и смера производње. Новије методе у одгајивању говеда. <i>Практична настава:</i> Биотехнолошки аспекти и могућности унапређења говедарске производње.			
Литература: 1.) Митић, Н., Ферчеј, Ј., Зеремски, Д., & Лазаревић, Љ. (1987). Говедарство (Монографско дело). Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 2.) Станчић, Б., & Веселиновић, С. (2002). Биотехнологија у репродукцији домаћих животиња. Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет. 3.) Миљковић, В. (1995). Вештачко осемењавање животиња (Уџбеник). Ветеринарски факултет, Универзитет у Београду. 4.) Водећи домаћи и инострани часописи из области репродукције домаћих животиња.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 1	
Методе извођења наставе: Теоријска и практична настава у комбинацији са интерактивном наставом примењиваће се у реализацији свих поглавља у различитим односима. Провере знања је путем одбране семинарског рада из области одгајивања говеда и завршног усменог испита у односу 30:70.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
семинарски рад	30	усмени испит	70

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Одгајивање оваца и коза			
Наставник: Мекић В. Цвијан			
Статус предмета: Изборни, стручно-апликативни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Положен испит из предмета Управљање производним процесима у зоотехници			
Циљ предмета: Унапређивање знања из области одгајивања оваца и коза, уз стицање специфичних практичних вештина из области овчарства и козарства; Праћење савремених трендова и технолошких достигнућа у овчарству и козарству; Стицање специфичних стручних способности, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад из области одгајивања оваца и коза.			
Исход предмета: Предмет треба да омогући студенту стицање: а) <u>знања/разумевања</u> : Специфичности одгајивања оваца и коза, праћење савремених трендова и технолошких достигнућа у одгајивању оваца и коза. б) <u>вештина</u> : стицање специфичних стручних способности, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад из области одгајивања оваца и коза, развијање критичког и етичког мишљења у вези проблема из области овчарства и козарства.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Фактори пораста и развоја оваца и коза. Утицај генетских и негенетских фактора на производне и функционалне особине оваца и коза. Технологија одгајивања оваца и коза у зависности од система и смера производње. Новије методе у одгајивању оваца и коза. <i>Практична настава:</i> Биотехнолошки аспекти и могућности унапређења овчарске и козарске производње.			
Литература Мекић, Ц., Латиновић, Д., & Грубић, Г. (2007). Одгајивање, репродукција, селекција и исхрана оваца (Уџбеник), Пољопривредни факултет, Београд. Митић, Н. (1984). Овчарство (Монографско дело). Завод за уџбенике и наставна средства, Београд. Крајиновић, М., & Савић, С. (1992). Овчарство и козарство (Уџбеник), Пољопривредни факултет, Нови Сад. Крајиновић, М., & Пихлер, И. (2014). Технологија козарске производње, (Уџбеник), Пољопривредни факултет, Нови Сад. Миљковић, В. (1986). Репродукција и вештачко осемењавање оваца и коза, (Уџбеник) Завод за уџбенике и наставна средства, Београд. Миљковић, В. (1995). Вештачко осемењавање животиња, (Уџбеник), Ветеринарски факултет, Универзитет у Београду. Ђеранић, В. (1984). Козарство (Уџбеник), Космос, Београд. Станчић, Б. (1987). Физиологија репродукције и вештачко осемењавање оваца, (Уџбеник). Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет. Станчић, Б., & Веселиновић, С. (2002). Биотехнологија у репродукцији домаћих животиња, (Уџбеник). Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет. Живковић, Р., & Костић, В. (1980). Узгој оваца и коза (Уџбеник), Нолит, Београд. Домаћи и инострани часописи из области репродукције домаћих животиња.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 1	
Методе извођења наставе: Теоријска и практична настава у комбинацији са интерактивном наставом примењиваће се у реализацији свих поглавља у различитим односима. Провера знања је путем одбране семинарског рада из области одгајивања оваца и коза и завршног усменог испита у односу 30:70.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
семинарски рад	30	усмени испит	70

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Одгајивање свиња			
Наставник: Савић Р. Радомир			
Статус предмета: Изборни, стручно-апликативни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: -			
Циљ предмета Предмет треба да омогући студенту упознавање са методама одгајивања, методологијом испитивања особина свиња, одгајивачким програмима, начином држања и смештаја.			
Исход предмета Стицање специјалних знања из области одгајивања, начина држања и смештаја свиња. Сечена знања ће омогућити студенту практичну примену метода одгајивања, испитивања производних особина, различитих начина држања и смештаја у циљу унапређења технологије производње свиња на породичним и великим фармама свиња.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> 1. Раст и развој свиња, фактори који утичу на раст и развој. 2. Методе одгајивања свиња и одгајивачки програми. 3. Испитивање особина пораста, искоришћавања хране, квалитета трупа и меса. 4. Системи држања и производње подмлатка. <i>Практична настава:</i> Методологија испитивања особина свиња. Примена опреме у тестирању свиња. Оцена и класирање свиња. Методе оцене квалитета трупа и меса свиња. Израда пројектног задатка.			
Литература 1. Теодоровић, М., & Радовић, И. (2004). <i>Свињарство</i> . Нови Сад. 2. Уремовић, М., & Уремовић, З. (1997). <i>Свињогојство</i> . Загреб. 3. Kuriazakis, I., & Whittemore, T. C. (2006). <i>Whittemore science and practice of pig production</i> . Blackwell Publishing, 3 rd edition. 4. Boggs, L.D., Merkel, A.R., & Doumit, E.M. (1998). <i>Livestock and carcasses an integrated approach to evaluation, grading and selection</i> . 5 th Edition, Iowa. 5. Colin, S. (2011). <i>Fundamentals of Animal Science</i> . Delmar Cengage Learning. 6. Robert, M., & MeeCee, B. (2011). <i>Animal Science Biology and Technology</i> . Delmar Cengage Learning, 3 rd edition. 7. McGlone, J., & Pond, W. (2003). <i>Pig production: biological principles and applications</i> . Thomson Delmar Learning.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 1	
Методе извођења наставе Теоријска и практична настава у комбинацији са семинарским радом и израдом пројектног задатка. Провера знања је путем израде семинарског рада и усменог испита.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
практична настава	30	усмени испит	50
пројектни задатак	20		

Студијски програм: Зоотехника		
Назив предмета: Одгајивање живине		
Наставник: Митровић В. Сретен, Ђермановић А. Владан		
Статус предмета: Изборни, стручно-апликативни		
Број ЕСПБ: 8		
Услов: Положен обавезни предмет Управљање производним процесима у зоотехници		
Циљ предмета Предмет омогућава студенту стицање: 1. знања о познавању основних карактеристика и економске оправданости гајења различитих врста и категорија живине; 2. вештина организовања и спровођења технологије одгајивања и гајења матичних и комерцијалних јата различитих врста живине, развој креативних способности и овладавање практичним вештинама потребним за будући стручни рад из области одгајивања и гајења различитих врста живине, развијање критичког и етичког мишљења у вези проблематике из области живинарства и 3. способности решавања конкретних практичних проблема из области гајења различитих врста и категорија живине.		
Исход предмета По завршетку курса студент треба да буде упознат са привредним и економским значајем живинарске производње, основним карактеристикама и економској оправданости гајења различитих врста живине, одгајивачко-селекцијским методама и репродукцијом различитих врста живине и технолошким поступцима производње у живинарству, способност праћења савремених трендова и достигнућа при гајењу и искоришћавању различитих врста и категорија живине; стекне стручне и практичне способности, развије креативне способности и овлада практичним вештинама потребним за будући стручни рад из области гајења различитих врста и категорија живине.		
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> 1. Избор раса и хибрида различитих врста живине за производњу јаја и живинског меса; 2. Утицај појединих фактора (генетских и парагенетских) на интензитет носивости, товне и кланичне особине појединих врста и категорија живине; 3. Технологија одгајивања и гајења дедовског јата кокоши лаког и тешког типа; 4. Технологија одгајивања и гајења родитељског јата кокоши лаког и тешког типа; 5. Технологија одгајивања и гајења матичних јата осталих врста живине; 6. Технологија одгајивања и гајења комерцијалних јата кокоши; 7. Технологија това различитих врста и категорија живине. <i>Практична настава:</i> 1. Производне карактеристике различитих врста живине; 2. Утицај појединих фактора на спољашње и унутрашње особине квалитета јаја за потрошњу; 3. Утицај појединих фактора на товне способности различитих врста живине; 4. Процена квалитета јаја за конзум различитих врста живине; 5. Процена квалитета меса различитих врста и категорија живине.		
Литература 1. Богосављевић-Бошковић, С., & Митровић, С. (2005). Гајење различитих врста живине (монографија). Агрономски факултет, Универзитет у Крагујевцу, Чачак. 2. Ђермановић, В. (2016). Практикум из живинарства. Пољопривредни факултет, Универзитет у Београду, Београд. 3. Милошевић, Н., & Перић Л. (2011). Технологија живинарске производње. Универзитет у Новом Саду. Пољопривредни факултет, Нови Сад. 4. Митровић, С. (1996). Врсте, расе и хибриди живине. Пољопривредни факултет, Универзитет у Београду, Београд. 5. Митровић, С. (1999). Гајење ћурака и производња ћурећег меса (монографија). Пољопривредни факултет, Универзитет у Београду, Београд. 6. Митровић, С., & Ђекић В. (2013). Органска живинарска производња (монографско дело). Пољопривредни факултет, Универзитет у Београду, Београд. 7. Пандуревић, Т., Митровић, С., & Ђекић, В. (2015). Конвенционално и органско живинарство (монографско дело). Завод за уџбенике и наставна средства, Источно Сарајево. 8. Научно-стручни часописи домаћег и међународног значаја.		
Број часова активне наставе		
Предавања: 4	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 1
Методе извођења наставе Теоријска и практична настава у комбинацији са интерактивном наставом примењиваће се у реализацији свих поглавља у различитим односима. Провера знања је путем одбране семинарског рада из области примене биотехнолошких метода у одгајивању различитих врста и категорија живине и завршног усменог испита.		

Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	10	писмени испит	-
практична настава	-	усмени испит	60
интерактивна настава	-		
колоквијум-и	-		
семинар-и	30		

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Одгајивање коња			
Наставник: Митровић В. Сретен, Ђермановић А. Владан			
Статус предмета: Изборни, стручно-апликативни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Положен обавезни предмет Управљање производним процесима у зоотехници			
Циљ предмета Предмет омогућава студенту стицање: 1. знања о специфичности метода оцене и избора коња за рад, производњу млека, тов и спортске сврхе; познавање технолошког процеса гајења и употребе појединих типова и категорија коња; 2. вештина и стицање практичних способности, развој креативних способности и овладавање практичним вештинама потребним за будући стручни рад из области одгајивања и гајења коња, развијање критичког и етичког мишљења у вези проблематике из области коњарства и 3. способности решавања практичних проблема из области гајења различитих типова и категорија коња.			
Исход предмета По завршетку курса студент треба да унапреди знања из области одгајивања и гајења коња уз стицање практичних вештина; способност праћења савремених трендова и достигнућа при одгајивању и гајењу коња; стекне стручне и практичне способности, развој креативних способности и овлада практичним вештинама потребним за будући стручни рад из области одгајивања и гајења коња.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> 1. Избор, привредни и економски значај гајења коња за различите намене; 2. Одгајивање и гајење различитих типова и категорија коња; 3. Системи држања различитих типова и категорија коња; 4. Производне способности и употреба различитих типова и категорија коња; 5. Дресура и припрема коња за рад и спортска такмичења; 6. Спортско коњарство. <i>Практична настава:</i> 1. Основне карактеристике коња за рад, спорт, рекреацију, производњу млека, тов и друге намене; 2. Примена савремених метода при одгајивању и гајењу коња различитих типова и намене; 3. Процена употребне вредности коња; 4. Опште особине хиподрома, ергела, коњичких клубова и удружења; 5. Опште карактеристике и правила спортских такмичења.			
Литература 1. Бринзеј, М. (1980). Коњогојство. Школска књига, Загреб. 2. Иванковић, А. (2004). Коњогојство. Агрономски факултет, Свеучилиште у Загребу. 3. Митровић, С., & Грубић, Г. (2003). Одгајивање и исхрана коња. Пољопривредни факултет, Универзитет у Београду. 4. Митровић, С. (2005). Коњарство (практикум). Пољопривредни факултет, Универзитет у Београду. 5. Трајковски, Т., & Буневски, Г. (2007). Коњарство. Факултет за земјоделски науки и храна, Универзитет "Св. Кирил и Методиј" Скопје. 6. Научно-стручни часописи домаћег и међународног значаја.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 1	
Методe извођења наставе Теоријска и практична настава у комбинацији са интерактивном наставом примењиваће се у реализацији свих поглавља у различитим односима. Провера знања је путем одбране семинарског рада из области примене савремених метода у одгајивању и гајењу различитих типова коња и завршног усменог испита.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	10	писмени испит	-
практична настава	-	усмени испит	60
интерактивна настава	-		
колоквијум-и	-		
семинар-и	30		

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Гајење и заштита дивљачи			
Наставник: Поповић М. Зоран			
Статус предмета: Изборни, стручно-апликативни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: -			
Циљ Образовање и оспособљавање студента за стручни рад у области ловства и ловне привреде. По завршетку студија студент је оспособљен за развој и примену савремених технологија и научних достигнућа у ловству. Сечени ниво знања обезбеђује је им да га лако, ефикасно и комплетно примене у практичном раду у области ловства.			
Исход предмета Формирање стручњака са академским образовањем који поседује значајно проширена и продубљена знања које представља основу за оригиналност у развијању и примени идеја као и знање неопходно за разумевање научне основе ловства. Сечено знање треба да омогући студенту оспособљеност за развој и примену савремених технологија и научних достигнућа у ловству, ефикасан практични рад у области ловства, успешно решавање проблема и преношење својих знања стручној и широј јавности.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Гајење и заштита дивљачи у склопу интегралног газдовања; Начела савременог (еколошког) концепта гајења и заштите дивљачи; Програми гајења и заштите дивљачи у ловишту; Праћење и реализација програма и планова, ревизија; Ловна основа и годишњи план газдовања; Ловиште, бонитет и бонитирање ловишта; Одређивање степена коришћења по бројности и структури; Утврђивање бројности и структуре дивљачи; Начини гајења дивљачи; Основе гајења ситне дивљачи и узгојне мере; Основе гајења крупне дивљачи и узгојне мере; Прилагођавање дивљачи произведене у фармама за насељавање у ловишта; Фармско гајење дивљачи; Ловно узгојни и технички објекти; Заштита дивљачи од: предатора, криволова и ловокрађе, елементарних непогода, интензивне пољопривредне производње. <i>Практична настава</i> Израда и реализација планова и програма узгоја и заштите дивљачи у ловишту. Поступак праћења реализације програма и планова, ревизија. Планирање и организација ловног газдовања. Ловна основа и годишњи план газдовања. Ловиште, бонитет и бонитирање ловишта. Одређивање степена коришћења по бројности и структури. Утврђивање бројности и структуре дивљачи. Начини гајења дивљачи. Ловно узгојни објекти. Ловно технички објекти. Заштита дивљачи.			
Литература 1. Поповић, З., Ђорђевић, Н. (2010): <i>Газдовање популацијама дивљачи у циљу смањења штета</i> . Пољопривредни факултет Универзитета у Београду. 2. Мићевић, М. (1995). <i>Ловни објекти</i> . Дневник, Нови Сад. 3. Новаковић, В. (1999). <i>Јелен (Cervus Elaphus L.)</i> . Србијашуме, Београд. 4. Новаковић, В. (2003). <i>Дивља свиња (Sus Scrofa L.)</i> . Ловачки савез Србије, Београд. 5. Новаковић, В. (1996). <i>Дивљи панкари</i> . Србијашуме, Београд. 6. Ристић, З. (2005). <i>Фазан (Phasianus Colchicus.)</i> Меморија, Сомбор 7. Радови из наведених области објављених у научним и стручним часописима			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 1	
Методe извођења наставе Наставне активности изводиће се путем: предавања, вежби, практичне наставе, интерактивне наставе, у различитим односима.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	10	писмени испит	-
практична настава	10	усмени испит	40
колоквијум-и	-		
семинар-и	40		

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Гајење риба			
Наставник: Марковић З. Зоран, Станковић Б. Марко			
Статус предмета: Изборни, стручно-апликативни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Нема услова			
Циљ предмета СТИЦАЊЕ ЗНАЊА О ГАЈЕНИМ ВРСТАМА РИБА, О ОБЈЕКТИМА ЗА ГАЈЕЊЕ РИБА (ЗЕМЉАНИМ РИБЊАЦИМА, КЛАСИЧНИМ РИБЊАЦИМА ЗА ГАЈЕЊЕ ХЛАДНОВОДНИХ ВРСТА РИБА, КАВЕЗНИМ СИСТЕМИМА, РЕЦИРКУЛАЦИОНИМ СИСТЕМИМА, АКВАПОНИК СИСТЕМИМА...) И ТЕХНОЛОГИЈАМА (ЕКСТЕНЗИВНИМ, ПОЛУИНТЕНЗИВНИМ И ИНТЕНЗИВНИМ) ГАЈЕЊА РИБА.			
Исход предмета Студент треба да: - Познаје основне еколошке потребе врста слатководних риба које се гаје, - Уме да конципира рибњачку фарму и повеже рибњачке сегменте у функционалну целину, - Да је оспособљен за планирање производње на рибњаку, - Зна да реализује производне технолошке операције на рибњаку (да припреми објекат, насади рибу, мрести рибу, прихрањује, обавља здравствену заштиту, пробне и завршне излове).			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Гајене врсте слатководних риба, Фарме за гајење риба (земљани рибњаци, класични хладноводни рибњаци, кавезни системи за гајење риба, РАС системи, аквапоник системи) ; Опрема за рибњаке. Технологије гајења (екстензивни, полуинтензивни, интензивни системи) риба. <i>Практична настава:</i> Идентификација гајених врста риба. Дисекција риба и препознавање непожељних промена на рибама и у трбушној дупљи риба). Израда идејних скица рибњака. Израда макета објеката за рибњаке. Реализација различитих система гајења риба. Овладавање основним технолошким операцијама у технологији производње (насад, прихрањивање, примена агротехничких мера, пробно узорковање, излов...) риба.			
Литература - Марковић, З. (2010). Шаран, гајење у рибњацима и кавазним системима. Проф. др Зоран Марковић, 152 п. - Марковић, З. Митровић Тутунџић В. (2003). Гајење риба, Задужбина Андрејевић, 138 п - Parker R O, Parker PHD (2000): Aquaculture Science E2. Thomson Delmar Learning, 640p. - Треер Т, Сафнер Р., Аничич И., Ловринов М. (1995). Рибарство, Накладни завод, Глобус, Загреб, 463.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 1	
Методe извођења наставе Теоретска и практична настава (у лабораторијама, на експерименталном рибњаку факултетског огледног добра и на производним рибњацима) у комбинацији са интерактивном наставом. Провера знања ће се реализовати кроз презентацију урађене идејне скице рибњака (један), шема функционалног постављања опреме на рибњацима (један), израда једне макете рибњака и усменог испита.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	поена
практична настава	10	усмени испит	50
колоквијум-и	10		
израда идејне скице	10		
израда шеме постављања опреме	10		
израда макете	10		

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Здравствена заштита говеда			
Наставник: Христов В. Славча			
Статус предмета: Изборни, стручно-апликативни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: -			
Циљ предмета: Предмет омогућава студенту стицање знања из основних принципа здравствене заштите говеда, вештина разматрања фактора ризика и њиховог утицаја на појаву болести и продуктивност, као и способности примене основних мера контроле болести говеда.			
Исход предмета: по завршетку курса из овог предмета, студент треба да буде способан да: 1. опише узроке инфективних, паразитских и органских болести; 2. дефинише и формулише принципе биосигурности на фармама говеда; 3. разликује и анализира појаву најзначајнијих инфективних, паразитских и органских болести; 4. процени степен примене биосигурносних мера; 5. интегрише знања и вештина, развија критичко размишљање и примењује знања и вештине у вези са здравственом заштитом говеда; и 5. учествују појединачно и у тиму у решавању сложених проблема из области здравствене заштите говеда.			
Садржај предмета: <i>Теоријска настава:</i> 1. Најзначајнији предиспонирајући фактори и узроци болести говеда; 2. Најзначајније инфективне болести говеда; 3. Најзначајније паразитске болести говеда; 4. Најзначајније органске болести и болести метаболизма говеда; 5. Најзначајнији поремећаји у репродукцији и маститис; 6. Биосигурност на фармама говеда. <i>Практична настава:</i> 1. Терминологија инфективних, паразитских и органских болести; 2. Мере за спречавање појаве и сузбијање најзначајнијих инфективних болести говеда; 3. Мере за спречавање појаве и сузбијање најзначајнијих паразитских болести говеда; 4. Мере за спречавање појаве најзначајнијих органских болести говеда; 5. Мере за спречавање појаве најзначајнијих поремећаја у репродукцији и маститиса; 6. Процена индикатора биосигурности на фармама говеда. Активности у току предавања и практична настава обухватају поглавља: Најзначајнији предиспонирајући фактори и узроци болести говеда. Обавезни су студијски истраживачки рад и семинарски рад из поглавља: Најзначајније инфективне, паразитске и органске болести говеда. Испит обухвата питања из поглавља: Најзначајнији поремећаји у репродукцији и маститис и Биосигурност на фармама говеда.			
Литература: 1. Христов, С. (2002). Зоохигијена. Универзитет у Београду, Пољопривредни факултет, Београд; 2. Група аутора (2007). Добробит животиња и биосигурност на фармама. Монографија, Пољопривредни факултет, Београд (одређена поглавља); 3. Radostits, M.O., Gaz, S.C., Hinchcliff, W. K., Constable, D.P. (2007). Veterinary medicine – a textbook of the disease of cattle, sheep, pigs and goats. Tenth edition; Saunders - Elsevier, Edinburgh – Toronto (одређена поглавља); 4. Цветнић, С. (1997). Вирусне болести животиња. Хрватска академија знаности и умјетности, Школска књига, Загреб (одређена поглавља); 5. Цветнић, С. (2002). Бактеријске и гљивичне болести животиња. Медицинска наклада, Загреб (одређена поглавља); 6. Шаманц, Х. (2009). Болести органа за варење говеда. Научна КМД, Београд (одређена поглавља); 7. Шаманц, Х. (2010). Болести респираторног и кардиоваскуларног система говеда. Научна КМД, Београд (одређена поглавља). 8. Сребочан, В., Гомерчић, Х. (1996). Ветеринарски приручник, ЈУМЕНА, Загреб (одређена поглавља); 9. Taylor, A.M., Coop R.L., Wall, L.R. (2007). Veterinary Parasitology. Third edition, Blackwell publishing, Oxford, UK (одређена поглавља); 10. Алексић, Н. (2004). Паразитске болести – специјални део. Основни уџбеник за редовне и последипломске студије, Ауторово издање, Београд (одређена поглавља). <i>Као допунска литература користе се радови из часописа: Ветеринарски гласник, Acta Veterinaria, Биотехнологија у сточарству и Савремено сточарство.</i>			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 1	
Методе извођења наставе: Од метода извођења наставе користе се класична предавања, вежбе, методе интерактивне наставе и учења и студијски истраживачки рад. Од метода интерактивне наставе и учења користе се индивидуалне, групне односно тимске колаборативне и кооперативне методе наставе и учења.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	5	писмени испит	-
практична настава	5	усмени испит	30
семинар	30		
студијски истраживачки рад	30		

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Здравствена заштита оваца и коза			
Наставник: Христов В. Славча			
Статус предмета: Изборни, стручно-апликативни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: -			
Циљ предмета: предмет омогућава студенту стицање знања из основних принципа здравствене заштите оваца и коза, вештина разматрања фактора ризика и њиховог утицаја на појаву болести и продуктивност, као и способности примене основних мера контроле болести оваца и коза.			
Исход предмета: по завршетку курса овог предмета, студент треба да буде способан да: 1. опише узроке најзначајнијих инфективних, паразитских и органских болести оваца и коза; 2. дефинише и формулише принципе биосигурности на фармама; 3. разликује и анализира појаву најзначајнијих инфективних, паразитских и органских болести; 4. процени степен примене биосигурносних мера; 5. интегрише знања и вештина, развија критичко размишљање и примењује знања и вештине у вези здравствене заштите оваца и коза; и учествује појединачно и у тиму у решавању сложених проблема здравствене заштите оваца и коза.			
Садржај предмета: <i>Теоријска настава:</i> 1. Најзначајнији предиспонирајући фактори и узроци болести; 2. Најзначајније инфективне болести оваца и коза; 3. Најзначајније паразитске болести оваца и коза; 4. Најзначајније органске болести и болести метаболизма; 5. Најзначајнији поремећаји у репродукцији; 6. Биосигурност на фармама оваца и коза. <i>Практична настава:</i> 1. Терминологија инфективних, паразитских и органских болести оваца и коза; 2. Мере за спречавање појаве и сузбијање најзначајнијих инфективних болести оваца и коза; 3. Мере за спречавање појаве и сузбијање најзначајнијих паразитских болести оваца и коза; 4. Мере за спречавање појаве најзначајнијих органских болести оваца и коза; 5. Мере за спречавање појаве најзначајнијих поремећаја у репродукцији оваца и коза; 6. Процена индикатора биосигурности на фармама оваца и коза. Колоквијум обухватају питања из поглавља: Најзначајнији предиспонирајући фактори и узроци болести оваца и коза. Обавезни су студијски истраживачки рад и семинарски рад из поглавља: Најзначајније инфективне, паразитске и органске болести оваца и коза. Испит обухвата питања из поглавља: Најзначајнији поремећаји у репродукцији оваца и коза и Биосигурност на фармама оваца и коза.			
Литература: 1. Христов, С. (2002). Зоохигијена. Универзитет у Београду, Пољопривредни факултет, Београд; 2. Група аутора (2007). Добробит животиња и биосигурност на фармама. Монографија, Пољопривредни факултет, Београд (одређена поглавља); 3. Radostits, M.O., Gaz, C.C., Hinchcliff, W.K., Constable, D. P. (2007). Veterinary medicine – a textbook of the disease of cattle, sheep, pigs and goats. Tenth edition; Saunders - Elsevier, Edinburgh – Toronto (одређена поглавља); 4. Цветнић, С. (1997). Вирусне болести животиња. Хрватска академија знаности и умјетности, Школска књига, Загреб (одређена поглавља); 5. Цветнић, С. (2002). Бактеријске и гљивичне болести животиња. Медицинска наклада, Загреб (одређена поглавља); 6. Сребочан, В., Гомерчић, Н. (1996). Ветеринарски приручник, ЈУМЕНА, Загреб; 7. Taylor, A.M., Coop, R. L., Wall, L.R. (2007). Veterinary Parasitology. Third edition, Blackwell publishing, Oxford, UK (одређена поглавља); 8. Алексић, Н. (2004). Паразитске болести – специјални део. Основни уџбеник за редовне и последипломске студије, Ауторово издање, Београд (одређена поглавља). 9. Martin, B.W., Aitken, D.I. (2002). Diseases of sheep. Third edition. Blackwell science Ltd., Oxford, UK (одређена поглавља). <i>Као допунска литература користе се објављени радови из области у часописима: Ветеринарски гласник, Acta Veterinaria, Биотехнологија у сточарству и Савремено сточарство.</i>			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 1	
Методе извођења наставе: Од метода извођења наставе и учења користе се класична предавања, вежбе, методе интерактивне наставе и студијски истраживачки рад. Од метода интерактивне наставе користе се индивидуалне, групне односно тимске колаборативне и кооперативне методе активног учења.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	5	писмени испит	-
практична настава	5	усмени испит	30
семинар-и	30		
студијски истраживачки рад	30		

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Здравствена заштита свиња			
Наставници: Станковић М. Бранислав			
Статус предмета: Изборни, стручно-апликативни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: -			
Циљ предмета: Предмет омогућава студенту стицање знања и разумевање основних принципа здравствене заштите свиња, фактора ризика и њиховог утицаја на продуктивност и појаву болести свиња, као и основних мера контроле болести свиња.			
Исход предмета: по завршетку курса овог предмета, студент је способан да: 1. опише узроке инфективних, паразитских и органских болести и микотоксикоза свиња; 2. дефинише и формулише принципе биосигурности на фармама свиња; 3. разликује и анализира инфективне, паразитске и органске болести и микотоксикозе; 4. процени степен примене биосигурносних мера; 5. интегрише знања и вештина, развија критичко размишљање и примењује знања и вештине у вези здравствене заштите свиња; и 6. појединачно и у тиму решава сложене проблеме здравствене заштите свиња.			
Садржај предмета: <i>Теоријска настава:</i> 1. Узроци инфективних, паразитских и органских болести и микотоксикоза; 2. Биосигурност на фармама свиња, Фактори биоризика и утицај на продуктивност и појаву болести свиња; Процена и надзор биоризика; Биосигурносне мере на фармама свиња; 3. Инфективне болести: 3а. Инфективне болести епидемијског карактера (класична куга, афричка куга, слинавка и шап, везикуларна болест, СМЕДИ, парвовироза, трансмисивни гастроентеритис, епизоотска вирусна дијареја) и 3б. ендемског карактера (сидром повраћања и заостајања прасади, ротавирусни ентерит, колбацилоза, едемска болест, некротични ентерит, дизентерија свиња, ПРРС, инфлуенца, бруцелоза); 3ц. Болести респираторног система (атрофични ринитис, пастерелоза, анкинобацилоза, ензоотска пнеумонија); 3д. Болести нервног система (Аујескијева болест, тјешинска болест); 3е. септикемијске болести (лептоспироза, црвени ветар, антракс, салмонелоза, стрептококоза, стафилококоза); 4. Паразитске болести (инфестација мувама, стронгилидозе, аскаридоза, цистицеркоза, трихинелоза, цестодозе); 5. Микотоксикозе; 6. Органске болести (Респираторни синдром, неинфективни гастроентеритис, стоматитис, срчана апоплексија, колапс, анемија, нефропатије и нефритиси, ММА синдром, еклампсија, стрес синдром). <i>Практична настава:</i> 1. Терминологија; 2. Процена индикатора биосигурности; 3. Инфективне болести; 4. Паразитске болести; 5. Микотоксикозе, и 6. Органске болести. Студијски истраживачки рад и семинарски рад из поглавља Биосигурност на фармама свиња.			
Литература: 1. Шаманц Х. 2009. Болести свиња. Универзитет у Београду, Факултет ветеринарске медицине; 2. Христов С. (2002): Зоохигијена. Универзитет у Београду, Пољопривредни факултет, Београд (одабрана поглавља); 3. Група аутора (2007): Добробит животиња и биосигурност на фармама. Монографија, Пољопривредни факултет, Београд (одабрана поглавља). 4. Лончаревић А. и сар. (1997): Здравствена заштита свиња у интезивном одгоју. Научни институт за ветеринарство Србије, Београд, 4. Лолин М. (1991): Заразне болести животиња –бактеријске етиологије Издање: II, ВКС; 5. Пањевић Ђ. (1991): Заразне болести животиња –вирусне етиологије II, ВКС; 6. Авакумовић Ђ., Нешић С., Перовић Јелена (2007) Микотоксикозе свиња. Беокњига, Београд. 7. Алексић Н. (2004): Паразитске болести – специјални део. Основни уџбеник за редовне и паразитске студије, Ауторово издање, Београд (одабрана поглавља); Димитријевић С. (1990): Дијагностика паразитских болести, Факултет ветеринарске медицине, Београд; Сребочан, В., Гомерчић Н. (1996): Ветеринарски приручник, ЈУМЕНА, Загреб (одабрана поглавља). Часописи: Ветеринарски гласник, Acta Veterinaria, Биотехнологија у сточарству, Савремено сточарство, Архив за пољопривредне науке.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 1	
Методе извођења наставе: Предавања и вежбе у комбинацији са интерактивним методама учења ће се примењивати у свим поглављима предмета у различитом обиму. Обавезан је студијски истраживачки рад и семинарски рад из поглавља: Биосигурност на фармама свиња			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току пре давања	5	усмени испит	30
практична настава	5		
колоквијум-тестови	30		
студијско-истраживачки рад	30		

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Здравствена заштита живине			
Наставници: Станковић М. Бранислав			
Статус предмета: Изборни, стручно-апликативни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: -			
Циљ предмета: Предмет треба да омогући студенту стицање знања и разумевање основних принципа здравствене заштите живине, фактора ризика и њиховог утицаја на продуктивност и појаву болести живине, као и основних мера контроле болести живине.			
Исход предмета: по завршетку курса овог предмета, студент је способан да: опише узроке инфективних, паразитских и органских болести и микотоксикоза живине; дефинише и формулише принципе биосигурности на фармама живине; разликује и анализира инфективне, паразитске и органске болести и микотоксикозе; процени степен примене биосигурносних мера на живинарским фармама; интегрише знања и вештина, развија критичко размишљање и примењује знања и вештине у вези здравствене заштите живине; и појединачно и у тиму решава сложене проблеме здравствене заштите живине.			
Садржај предмета: <i>Теоријска настава:</i> 1. Фактори биоризика и утицај на продуктивност и појаву болести живине; Процена и надзор биоризика; Основне мере контроле биоризика; Биосигурносне мере на фармама живине; 2. Бактеријске болести (салмонелоза и паратифусне инфекције живине, микоплазмоза; хемофилоза, пастерелоза, питакоза, клостридиоза); 3. Вирусне болести (атипична куга живине; авијарна инфлуенца, Марјева болест, епидемични тремор, вирусни ентеритис патака, вирусни хепатитис патака, богиње и дифтерија, ринотрахеитис ћурака, корона ентеритис ћурака, синдром пада носивости, епидемични тремор, гамборо болест, леукоза, синдром малапсорпсије); 4. Гљивичне и паразитске болести (аспергилоза, Сорна, хистомонијаза, кокцидиоза, аскаридиоза, сингамоза, шуга, паваша); 5. Микотоксикозе; 6. Органске болести и тровања (колапс, топлотни удар, болести дефицита, жуљеви, слабост ногу, тровање амонијаком). <i>Практична настава:</i> 1. Терминологија; 2. Процена индикатора биосигурности; 3. Инфективне болести; 4. Паразитске болести; 5. Микотоксикозе, и 6. Органске болести. Студијски истраживачки рад и семинарски рад из поглавља Биосигурност на фармама живине.			
Литература: 1. Лолин М. (1991): Заразне болести животиња –бактеријске етиологије Издање: II, ВКС; 2. Пањевић Ђ. (1991): Заразне болести животиња – вирусне етиологије II, ВКС; Алексић Н. (2004): 3. Ожеговић Л., Пепељњак С. 1995. Микотоксикозе. Школска књига Загреб –Школска д.о.о., Загреб; 4. Синовец З., Ресановић Р., Синовец С. (2006): Микотоксини–појава, ефекти и превенција. Факултет ветеринарске медицине, Београд. 5. Паразитске болести –специјални део. Основни уџбеник за редовне и паразитске студије, Ауторово издање, Београд; 6. Димитријевић С. (1990): Дијагностика паразитских болести, Факултет ветеринарске медицине, Београд; 7. Сребочан, В., Гомерчић Н. (1996): Ветеринарски приручник, ЈУМЕНА, Загреб; 8. Орлић Д., Капетанов М. (2007): Заразне болести живине. ВСИ Нови Сад-Школска д.о.о. 9. Група аутора: Добробит животиња и биосигурност на фармама. Монографија, Пољопривредни факултет, Београд, 2007. Радови из области објављени у часписима: Ветеринарски гласник, Acta veterinaria, Biotechnology in Animal Husbandry, Савремено сточарство, Архив за пољопривредне науке			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 1	
Методе извођења наставе: Предавања и вежбе у комбинацији са интерактивним методама учења ће се примењивати у свим поглављима предмета у различитом обиму. Обавезан је студијски истраживачки рад и семинарски рад из поглавља: Биосигурност на фармама живине			
Оцена знања (максимални број поена 100):			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току пре давања	5	Усмени испит	30
практична настава	5		
колоквијум-тестови	30		
студијско-истраживачки рад	30		

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Здравствена заштита риба			
Наставник: Релић Р. Рената			
Статус предмета: Изборни, стручно-апликативни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: -			
Циљ предмета: Предмет омогућава стицање знања и разумевања основних принципа здравствене заштите риба, фактора ризика и мера контроле најзначајнијих болести риба и њиховог утицаја на продуктивност, као и способности решавања конкретних проблема из области превентиве и сузбијања болести слатководних риба.			
Исход предмета По завршетку овог курса студент треба да буде способан да: 1. препозна присуство болести код риба, 2. објасни најзначајније појмове из етиологије, патогенезе, клиничке слике и третмана најзначајнијих болести слатководних риба, 3. предвиди последице присуства одређене болести риба на рибњаку, 3. познаје и примени поступке у случају сумње на заразну болест, 4. планира одговарајуће превентивне и биосигурносне мере за спречавање настанка и ширење болести риба, 5. развија критичко размишљење, примени знања и вештине, и учествује појединачно и у тиму у решавању сложених проблема у вези здравствене заштите риба.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. Основи епизоотиологије, профилаксе и третмана болести риба; 2. Најзначајније бактеријске, вирусне, гљивичне и паразитске болести слатководних риба; 3. Болести и тровања услед неодговарајуће исхране; 4. Болести услед неповољних услова средине; 5. Биосигурносне мере на рибњаку. <i>Практична настава</i> Општи преглед угинулих и секција оболелих риба; Узимање, фиксирање и слање материјала за лабораторијски преглед; Третман инфективних и паразитских болести риба; Опште и специфичне санитарне мере на рибњаку.			
Литература Новаков Н., Радосављевић В., Ћирковић М. 2015. Болести слатководних риба. Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни Факултет; Фијан Н. 2006. Заштита здравља риба. Пољопривредни факултет, Осиек; Јеремић С. 2006. Болести риба. Научни институт за ветеринарство Србије, Београд; Zaccone G., Perrière C., Mathis A., Kapoor B.G. 2009. Fish Defenses, Volume 2. Pathogens, Parasites and Predators. Science Publishers, USA; Roberts J.R. 1989. Fish Pathology. Bailliere Tindall, London; Woo P.T.K. 2006. Fish Diseases and Disorders, Volume 1: Protozoan and Metazoan Infections. 2 nd Edition. CABI, UK; Leatherland J. F., Woo P.T.K. 2010. Fish Diseases and Disorders, Volume 2: Non-infectious Disorders, 2nd Edition. CABI, UK; Woo P.T.K., Bruno D.W. 2011. Fish Diseases and Disorders, Volume 3: Viral, Bacterial and Fungal Infections, 2nd Edition, CABI, UK; Woo P.T.K., Buchmann K. 2012. Fish Parasites, Pathobiology and Protection. CABI, UK.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 1	
Методе извођења наставе: Теоријска и интерактивна настава, израда семинарског рада, консултације, истраживачки рад. Провера знања вршиће се путем колоквијума и усменог испита.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	5	писмени испит	
практична настава	5	усмени испит	30
колоквијум	40		
семинарски	20		

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Здравствена заштита коња			
Наставник: Релић Р. Рената			
Статус предмета: Изборни, стручно-апликативни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: -			
Циљ предмета: Основни циљ предмета је упознавање студената са етиологијом и клиничком сликом најзначајнијих здравствених проблема коња, као и принципима њихове превентиве, дијагностике и сузбијања.			
Исход предмета По завршетку овог курса студент треба да буде способан да: 1. препозна болесну животињу, 2. објасни етиологију и разуме механизам настанка и последице појединих обољења, 3. предвиди и примени мере у случају сумње на одређену болест, 4. планира опште мере превентиве заразних, паразитских и органских болести, 5. предузме све неопходне мере у циљу спречавања ширења болести коња, 6. развија критичко размишљење, примени знања и вештине, и учествује појединачно и у тиму у решавању сложених проблема у вези здравствене заштите коња.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> 1. Основи етиологије, епизоотиологије и превентиве болести коња; 2. Најзначајније инфективне и паразитске болести коња; 3. Најзначајније органске болести коња; 4. Болести мишићно-скелетног апарата; 5. Алиментарне интоксикације; 6. Болести ждребади. <i>Практична настава:</i> Опште и специфичне превентивне мере; Основне дијагностичке процедуре болести коња и мере у случају појаве обољења.			
Литература Траиловић Д. 2011. Болести коња, Научна, Београд; Траиловић Д. 2010. Болести коња: практикум, Научна, Београд; Траиловић Д. 2010. Дијагностика и терапија обољења коња. Научна књига, Београд; Knottenbelt D.C., Pascoe R.R. 1994. Diseases and Disorders of the Horse. Elsevier Health Sciences, USA; Reed SM, Bayly WM. 1998. Equine Internal Medicine, Saunders, USA; Radostits O.M., Gay C.C., Hinchcliff K.W., Constable P.D. 2007. Veterinary Medicine: A textbook of the diseases of cattle, horses, sheep, pigs and goats, 10 th edition. Saunders Ltd..			
Број часова активне наставе			
Предавања: 4	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 1	
Методе извођења наставе: Теоријска и интерактивна настава, израда семинарског рада, консултације, истраживачки рад. Провера знања вршиће се путем колоквијума и усменог испита.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	5	писмени испит	
практична настава	5	усмени испит	30
колоквијум	40		
семинарски	20		

Студијски програм: Зоотехника			
Назив предмета: Специјалистички рад			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 12 (I семестар 6; II семестар 6)			
Услов: Положени испити из студијског програма специјалистичких академских студија			
Циљеви специјалистичког рада: У специјалистичком раду студент треба да покаже познавање стручне литературе, изврши анализу, тумачење и систематизовање добијених резултата из експеримента, примени своја знања на професионално решавање конкретних проблема и предложи нове начине и методе у решавању одређене проблематике из области зоотехнике.			
Очекивани исходи Од студената се очекује да створе везу између претходног образовања, стручне литературе и кључних знања датог поља студирања. Способност рада на практичном или теоријском проблему уз употребу одговарајућих метода и поступака. Поред примене стечених знања, изградње професионалног односа према радним задацима, правилног тумачења и приказивања добијених резултата, доношења закључака, способност јавног изношења резултата рада, изванредан број студената ће наставити своје образовање. Након одбране специјалистичког рада студент стиче право да буде промовисан у звање специјалиста инжењер пољопривреде .			
Општи садржаји Специјалистички рад представља истраживачки рад студента у коме се примењује одговарајућа методологија истраживања у области зоотехнике. Након обављеног истраживања студент припрема специјалистички рад у форми која садржи следећа поглавља: Увод, Преглед литературе, Методе истраживачког рада, Резултати и дискусија, Закључак, Литература.			
Методе извођења У току истраживачког рада, студент у договору са ментором, изводи експериментални и теоријски рад, а у зависности од изабране проблематике, користи различите методе за решавање конкретних проблема. Избор метода зависи од усмерења студента везаног за исхрану, репродукцију, селекцију, одгајивање или здравствену заштиту одабране врсте домаћих и гајених животиња. Прикупљање података је везано за поставку биолошког огледа односно прикупљање података са терена. Систематизација и обрада већег броја података подразумева примену математичко-статистичких метода и рачунарске технике. За презентацију завршног рада студентима стоји на располагању савремена техника.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Израда и одбрана специјалистичког рада	Поена
прикупљање и обрада литературе	20	израда рада	30
рад на експерименту	30	излагање кандидата	10
		одговори на питања комисије	10

